科判

一、歸依之因相

二、歸依之方法

（一）辯別歸依境

（二）抉擇歸依義利

⑴了知功德⑵了知差別

⑶誓受歸依⑷不歸依外道

（三）正受歸依

三、歸依之功德

（一）歸依是入佛教之數

（二）歸依是眾戒之所依。

（三）滅儘先前所聚之惡業

（四）聚集廣大福德

（五）不墮惡趣

（六）人及非人不能作障

（七）心想事成

（八）迅速成佛

四、歸依之學處

（一）各各學處

（1）所遮學處（2）修行學處

（二）共同學處

བསྟན་པའི་འཇུག་སྒོ་སྐྱབས་འགྲོ་ཁྲིད་ཡིག་ཕན་བདེའི་ལམ་བཟང་གསལ་བའི་སྒྲོན་མེ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།

༄༅། །ན་མོ་གུ་རུ་རཏྣ་ཏྲ་ཡཱ་ཡ།

མཁྱེན་དང་བརྩེ་བ་འཕྲིན་ལས་ཕུན་ཚོགས་སྟོན་པ་མཉམ་མེད་
རྫོགས་སངས་རྒྱས། །ལུང་དང་རྟོགས་པའི་བསྟན་པ་རིན་ཆེན་སྲིད་
ཞིའི་གདུང་སེལ་དམ་པའི་ཆོས། །རིག་དང་གྲོལ་བའི་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་
ལྡན་འཕགས་པ་ཕྱིར་མི་ལྡོག་པའི་ཚོགས། །ལུས་དང་ངག་ཡིད་གུས་
པས་མཆོད་དོ་འབྲལ་མེད་བྱང་ཆུབ་བར་དུ་སྐྱོངས། །གང་ལ་བརྟེན་ན་
ནམ་ཡང་མི་སླུ་བའི། །སྐྱབས་ཀྱི་དམ་པ་མཆོག་གསུམ་དབང་གི་

佛教入門歸依引導文——利樂善道明燈

三世貢唐丹貝仲美著

更登嘉措格西傳

法燈謹譯

南無格熱惹那紮亞亞（敬禮上師三寶）

悲智事業圓滿無匹導師正覺佛，
教證至寶消除有寂熱惱諸勝法，
具妙殊勝明及解脫八德不退僧，
我以三門禮供直至菩提祈攝護。
歸處三寶自在王，依此真實無欺誑，
信心寶幢頂戴供，降悉地雨於有緣。

རྒྱལ། །དད་པའི་རྒྱལ་མཚན་རྩེ་མོར་ལེགས་མཆོད་ནས། །དངོས་གྲུབ་གྲུ་ཆར་འབེབས་རྣམས་སྐལ་བ་བཟང་། །དེ་སླད་མོས་བརྩོན་དགེ་བའི་བློ་གྲོས་ཀྱི། །བགྲོད་པ་མི་དམན་ཞི་བའི་མགྲོན་རྣམས་ལ། །ཕན་བདེའི་ལམ་བཟང་འཇུག་ངོགས་གསལ་བའི་ཕྱིར། །ལེགས་བཤད་གཏམ་གྱི་སྒྲོན་མེ་སྦར་བར་བྱ། །

信解精進妙智慧，行無下劣修士前，
為明利樂善道門，故撰勝說言燈論。

དེའང་འཇམ་མགོན་བླ་མ་ཙོང་ཁ་པ་ཆེན་པོའི་ཞལ་ནས། དལ་བའི་རྟེན་འདི་ཡིད་བཞིན་ནོར་ལས་ལྷག། འདི་འདྲ་རྙེད་པ་ད་རེས་ཙམ་ཞིག་ཡིན། །རྙེད་དཀའ་འཇིག་སླ་ནམ་མཁའི་གློག་དང་འདྲ། །ཚུལ་འདི་བསམ་ནས་འཇིག་རྟེན་བྱ་བ་ཀུན། །སྦུན་པ་འཕྱུར་བ་བཞིན་དུ་རྟོགས་གྱུར་ནས། །ཉིན་མཚན་ཀུན་ཏུ་སྙིང་པོ་ལེན་པ་དགོས། །ཞེས་གསུངས་

文殊怙主「宗喀巴」大師云：
「勝如意寶有暇身，似此難得唯今得。
難得易逝如空電，思己則覺世間事。
徒勞無益如揚糠，故因晝夜取心要。」
像這樣暇滿難得的人身，以因、喻、體性

པ་ལྟར། དལ་འབྱོར་ཚང་བའི་རྟེན་བཟང་འདི་ལྟ་བུ་ནི་རྒྱུད་པ་ངོ་བོ་གང་གི་སྒོ་ནས་བསམས་ཀྱང་རྙེད་ཚུལ་མི་སྲིད་པ་ཙམ་དུ་དཀོན་ལ། དོན་ཤིན་ཏུ་ཆེ་སྟེ་ཡིད་བཞིན་གྱི་ནོར་བུ་རིན་པོ་ཆེས་ཀྱང་ཚེ་འདིར་དབུལ་བ་སེལ་བ་ཙམ་མ་གཏོགས་ཕྱི་མར་ཕན་པ་ཅུང་ཟད་ཀྱང་མི་ནུས་ལ། རྟེན་འདིའི་སྟེང་ནས་རང་གིས་འབད་ཐུབ་ན་ཟུང་འཇུག་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་གོ་འཕང་ཡང་ཚེ་གཅིག་ཉིད་ལ་འགྲུབ་པས་གཏན་གྱི་བདེ་སྐྱིད་མཐའ་དག་བསྒྲུབ་ནུས་སོ། །

རྙེད་དཀའ་དོན་ཆེ་བའི་རྟེན་བཟང་བླ་མ་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཐུགས་རྗེར་ལན་གཅིག་ཐོབ་པ་འདི་འང་འགལ་རྐྱེན་དུ་འཛིངས་པ་རླུང་དམར་ནང་གི་མར་མེ་བཞིན་ནམ་འཆི་ཆ་མེད་པས་སྐྱུར་བ་སྐྱུར་བར་

任一門來思維的話也是非常稀有、難得、極具大義，譬如「如意寶」也只能消除這一世的貧窮，對於後世是不會有絲毫的幫助。如果自己能依靠這個暇滿的人身勇猛精進，那麼即使是雙運金剛持果位也能即生獲得，並能究竟成辦永久的安樂和幸福。

暇滿難得大義的這個人身，雖然是依上師三寶的慈悲而獲得，但是失去這個人身的違緣紛雜繁多，就好像風中的燈隨時會被撲滅，死

གཏན་དུ་ཕན་ངེས་ཀྱི་སྙིང་པོ་ཞིག་ལེན་དགོས་ལ། ཚེ་འདིའི་ཟས་ནོར་ལོངས་སྤྱོད་མངའ་ཐང་སྙན་གྲགས་སོགས་ཅི་ཙམ་རྒྱས་ཀྱང་འཆི་བའི་ཚེ་རྨི་ལམ་གྱི་དགའ་སྟོན་ལྟར་དྲན་པའི་ཡུལ་དུ་བཞག་ནས་འགྲོ་བ་མ་གཏོགས་སྙིང་པོ་ཅི་འང་མེད་པ་ནས་ཀྱི་སྤུན་པ་ལོ་བརྒྱར་ཕྱར་ཡང་ནང་ན་སྙིང་པོ་ལེན་རྒྱུ་མེད་པ་དང་འདྲ།

無定期故，應迅速獲取究意利樂的心要，因為這一世的財富、受用以及權勢名利等，無論是如何的顯赫。但是死時，就好比夢中的喜宴僅成幻境，除了所念幻境外是沒有任何意義的。就好比百年篩糠是不可能篩出糧食的。

དེའི་ཚེ་ཕན་ངེས་པ་དེ་གང་ཡིན་ན་སྤྱོད་འཇུག་ལས།

བསྐལ་བ་དུ་མར་རབ་དགོངས་མཛད་པ་ཡི། །ཐུབ་དབང་རྣམས་ཀྱིས་འདི་ཉིད་ཕན་པར་གཟིགས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། སྟོན་པ་ཐུགས་རྗེ་ཅན་དེས་རང་ཅག་གི་དོན་དུ་དང་པོར་ཐུགས་བསྐྱེད། བར་དུ་བྱ་དཀའ་བའི་སྤྱོད་པ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་སྤྱད། མཐར་རྣམ་པ་ཐམས་

那麼今生具義的究竟利樂是什麼呢？《入行論》云：

「諸佛多劫極觀察，唯見菩提心具利。」

大悲導師為利他故最初發心，中間修習無量難行苦行，最後現證一切種智。以如母憐憫獨子

ཅད་མཁྱེན་པའི་ཡེ་ཤེས་མངོན་དུ་མཛད་དེ་མ་བུ་གཅིག་པ་ལྟ་བུའི་བརྩེ་བ་ཆེན་པོའི་སྒོ་ནས་སྟོན་པར་མཛད་པའི་ལུང་རྟོགས་ཀྱི་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་འདི་གཉིས་མ་གཏོགས་གཞན་མེད་པས་དེ་ལ་ངེས་པར་འཇུག་དགོས། དེར་འཇུག་ཚུལ་ཡང་རང་གིས་གང་འདོད་བྱས་པས་མི་ཆོག་པར་ཆོས་ཀྱི་སཀྲམ་ལོག་པ་ཞེས་འཇུག་སྒོ་མ་ནོར་བ་ཞིག་ནས་ཚུལ་བཞིན་དུ་འཇུག་དགོས། །

的悲懷而為開示教證二種法寶，除此之外別無餘法，所以應該決定趣入，入彼之理不能隨心所欲，必須以法之次第不顛道、正確如理趣入為善。

དེའང་པཎ་ཆེན་བློ་བཟང་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་མཚན་གྱིས། དང་པོ་བསྟན་དང་ཐེག་ཆེན་ལ། །འཇུག་པའི་སྒོ་དང་གཞུང་ཤིང་ཕྱིར། །ཁ་ཙམ་ཚིག་ཙམ་མ་ཡིན་པའི། །སྐྱབས་འགྲོ་སེམས་བསྐྱེད་ནན་ཏན་བྱ། །ཞེས་སོགས་ལྟར་བསྟན་པ་སྤྱིའི་འཇུག་སྒོ་སྐྱབས་འགྲོ། ཐེག་ཆེན་ཐུན་མོང་

「班禪・洛桑卻吉堅贊」云：

「歸依及發心，為教及大乘，

入門主幹故，勤修莫空談。」

佛教共同的入門就是歸依，大乘共同的入門是

བའི་འཇུག་སྒོ་སེམས་བསྐྱེད། །སྔགས་ཀྱི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་འཇུག་སྒོ་དབང་ཡིན་པར་གསུངས་པས། །ཐོག་མ་ཁོ་ནར་རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་ལ་འཇུག་པའི་སྒོ་གཅིག་པུ་ཕན་བདེ་ལེགས་ཚོགས་མ་ལུས་པའི་འབྱུང་གནས་སྐྱབས་འགྲོ་རྣམ་པར་དག་པའི་རྨང་གཞི་ཟིན་པ་ཞིག་བྱེད་དགོས་སོ། །

發心，金剛乘的不共入門是灌頂。所以最初進入佛教大門，就是必須受持善妙利樂的根本生源——清淨的歸依作為基礎。

དེས་ན་འདི་ལ་བཞི་༡སྐྱབས་སུ་འགྲོ་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན། ༢སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་ཚུལ། ༣སྐྱབས་སུ་སོང་བའི་ཕན་ཡོན། ༤སྐྱབས་འགྲོའི་བསླབ་བྱའོ། །

此中分四：

一、歸依之因相、二、歸依之方法、三、歸依之功德、四、歸依之學處。

དང་པོ་ནི། བདག་དང་མ་རྒན་སེམས་ཅན་དེ་དག་ཐམས་ཅད་

一、歸依之因相。

དུས་ཐོག་མ་མེད་པ་ཞིག་ནས་ད་ལྟའི་བར་དུ་སྐྱིར་འཁོར་བ་དང་ཁྱད་
པར་ངན་སོང་གསུམ་ལ་གཏན་གྱི་སྡོད་གནས་སུ་བྱས་ཏེ་ཡུན་རིང་ལ་
ཤུགས་དྲག་པའི་སྡུག་བསྔལ་བསམ་ལས་འདས་པ་ཞིག་མྱོང་འདུག་ཏུ་
ཟིན་ཀྱང་ད་དུང་གཉེན་པོས་བཅན་ཚོད་ཅིག་མ་བྱུང་ན། སྔོང་པས་སྡུག་
བསྔལ་གྱི་གཏིང་དང་མཐར་ཐོན་པ་ཞིག་ཡོད་མི་སྲིད་པར་འདུག། ད་
རེས་རྟེན་འབྲེལ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་དུས་འདིར་རང་གིས་རང་མ་
བསླུས་པ་བྱས་ཏེ་འཁོར་བའི་སྡུག་བསྔལ་ཐམས་ཅད་སྤངས་པའི་ཐར་པ་
མཆོག་བླ་མ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་གོ་འཕང་ཞིག་ཐོབ་པར་མ་བྱས་ན་ཟངས་
ཐབ་རི་རྐེད་ནས་འགྲིལ་བ་བཞིན་འདི་ནས་རྗེག་སྣ་ཞིག་འབྲེད་དེ་སླར་
ངན་སོང་གི་གཏིང་དུ་ལྷུང་ཕྱིན། དེ་ནས་ཐར་པ་དང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་
པ་ལྟ་ཞོག་བདེ་འགྲོའི་སྒྲ་ཙམ་ཡང་བསྐལ་པ་སྟུ་མཐའ་ཡས་པར་ཐོས་

我及慈母一切有情，從無始以來到今世，總於輪迴，特別是於三惡趣恒常久住，一直以來感受這難以想像的猛利痛苦，如果不尋求根斷對治的話，感住於痛苦的深淵，將會是沒有止境的。這次獲得這麼圓滿殊勝的因緣，就不應該自欺。如果現世沒能獲得，斷離輪迴痛苦的最勝解脫師佛的果位，那麼就像推至半山腰的銅球，迅速地向下著地一樣，就會重新墮入惡趣深淵。此後，不要說能獲得解脫和一切智，即便是善趣的音聲於無量劫中也難得聽到，持續不斷的決定墮入痛苦深淵。

དཀའ་བའི་སྡུག་བསྔལ་གྱི་གཡངས་བ་བརྒྱུད་མ་་ནས་བརྒྱུད་མང་ལྷུང་ངེས་ཏེ་

རྒྱལ་སྲས་ཞི་བ་ལྷས། དེ་ལྟའི་དགེ་བ་ཉམ་ཆུང་ཉིད་ལ་རྟག། སྡིག་པ་སྟོབས་ཆེན་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་པ། །ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན། རང་ཅག་རྣམས་དགེ་བ་གང་བྱས་ཤུགས་ཆུང་ལ། སྡིག་པ་གང་བྱས་ཤུགས་ཆེ་ཞིང་ཡན་ལག་མ་ཚང་བ་མེད་ལགས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་མང་བས། རྒྱུ་དེ་ལ་དཔག་ན་ཕྱི་མའི་འགྲོ་ས་བོན་སོང་ལས་མ་འདས་པ་ནི། བཞི་བརྒྱ་པ་ལས།

ཕལ་མོ་ཆེར་ནི་མི་རྣམས་ནི། །དམ་པ་མ་ཡིན་ཕྱོགས་ཡོངས་འཛིན། །དེས་ན་སོ་སོ་སྐྱེ་བོ་རྣམས། །ཕལ་ཆེར་ངེས་པར་ངན་འགྲོར་འགྲོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

「寂天」菩薩云：

「觀彼所作善業力極弱，

所作罪業力大難堪忍。」

就是說我等眾生所造作的善業力量非常的微弱，造作罪業的力量卻是非常的強大而且眾惡支分無不造做，數量極多。以此類推，則於後世的去處是不會超出惡趣的。如《四百頌》云：

「大凡世間人，非正持偏執，

是故諸異生，多定趣惡道。」

དེར་སྐྱེས་ན་གཞན་དབང་པོ་ནར་སོང་སྟེ་ཐར་མི་ཐུབ་པའི་ཚུལ་ཡང་
དཔལ་ལྡན་ཟླ་བས།

གང་ཚེ་རང་དབང་འདུག་ཅིང་མཐུན་གནས་ན། །གལ་ཏེ་འདི་
བདག་འཛིན་པར་མི་བྱེད་ན། །གཡང་སར་ལྷུང་བས་གཞན་དབང་
འདུག་འགྱུར་ན། །དེ་ལས་ཕྱི་ནས་གང་གིས་སློང་བར་
འགྱུར། །ཞེསགསུངས་པ་བཞིན་ཏེ།

དེའི་ཚེ་སངས་རྒྱས་བྱང་སེམས་རྣམས་ཀྱིས་བརྩེ་བས་
གཟིགས་ཀྱང་རང་གི་ལས་ཀྱིས་བསྒྲིབས་པས་སྐྱོབ་ཐབས་དང་བྲལ་
ཞིང་སྐྱབས་ཀྱི་སྣང་བ་མི་འཆར་བར་སྡུག་བསྔལ་དང་འཇིགས་སྐྲག་གི་
སྣང་བ་འབའ་ཞིག་ཤར་ཏེ་བྱ་ཐབས་དང་བྲལ་བའི་ཚུལ། །སྤྱོད་འཇུག་
ལས།

總之，如果生到惡趣就不能自主，不能獲得解脫的方便。

如「月稱」論師云：

「若時自在住順處，設此不能自攝持，

墮落險處隨他轉，後以何因從彼出。」

諸佛菩薩雖然以大悲照護有情疾苦，但我等有情被各自的業障所蒙蔽，從而脫離諸佛菩薩的救護方便。不能顯示歸依勝處，唯獨顯現痛苦及怖畏遠離救護的方便等事理。《入行論》云：

སུ་ཞིག་འཇིགས་ཆེན་འདི་ལས་བདག། ལེགས་པར་སྐྱོབ་པར་བྱེད་འགྱུར་ཞེས། །བྲེད་ཤ་ཐོན་པའི་མིག་བགྲད་ནས། །ཕྱོགས་བཞིར་སྐྱབས་དགའ་འཚོལ་བར་བྱེད། །ཕྱོགས་བཞིར་སྐྱབས་མེད་མཐོང་ནས་ནི། །དེ་ནས་ཀུན་ཏུ་ཡི་མུག་འགྱུར། །གནས་དེར་སྐྱབས་ཡོད་མ་ཡིན་ན། །དེ་ཚེ་བདག་གིས་ཇི་ལྟར་བྱ། །དེ་བས་རྒྱལ་བ་འགྲོ་བའི་མགོན། །འགྲོ་བ་སྐྱོབས་པའི་དོན་བརྩོན་པ། །སྟོབས་ཆེན་འཇིགས་པ་ཀུན་སེལ་ལ། །དེ་རིང་ཉིད་ནས་སྐྱབས་སུ་མཆི། །

ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཡིན་པས། ད་ལྟ་བདེ་འགྲོ་ངན་འགྲོ་གཉིས་ཀྱི་སོ་མཚམས། ཁེ་ཉེན་སྐྱིད་སྡུག་ཀུན་གྱི་འདམ་ཁ་རང་ལག་ན་ཡོད་པའི་དུས་འདིར་བློ་བདེ་བའི་གདེང་ཐོབ་པ་ཞིག་བྱེད་དགོས། དེའང་རང་སྟོབས་ཀྱི་ནུས་པ་ཅིའང་མེད་པས་ལྷ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཞབས་

「誰於眾怖畏，善救護於我，

睜顫粟眼視，於四方求倚，

見四方無依，此後極懊惱，

若無有歸處，爾時我當何？

佛是眾生主，精進悲救護，

大力滅怖畏，從今當歸依。」

現今，善惡兩趣的界限，眾苦樂利害得失的揀擇在自己手上時，就應該好好把握住。自己要是沒有這個能力就應該歸依仰仗上師三寶的力量，將自己託付給上師三寶乃至出生一

ལ་འཇུས་ནས་སྐྱིད་སྡུག་ལེགས་ཉེས་ཅི་བྱུང་ཡང་ཁྱེད་མཁྱེན་སྙམ་དུ་བློ་འགེལ་དགོས་ཏེ། སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་ཀྱི་གླང་པོས།

གཏིང་མཐའ་མེད་པའི་འཁོར་བ་ནི། །རྒྱ་མཚོའི་ནང་ན་རྣམ་པར་གནས། །འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་མི་བཟད་པའི། །ཆུ་སྲིན་གྱིས་ནི་ལུས་ཟོས་པས། །དེ་རིང་གང་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆི། །ཞེས་དྲི་བའི་ཚུལ་གྱིས་གསུངས་ལ།

ལན་དུ་སློབདཔོན་དཔའ་བོས། གང་ཞིག་ལ་ནི་ཉེས་པ་ཀུན། །གཏན་ནས་ཡོང་ཡེ་མི་མངའ་ཞིང་། །གང་ལ་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ། །ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གནས་གྱུར་པ། །གལ་ཏེ་སེམས་ཤིག་ཡོད་ན་ནི། །དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་འགྲོ་ཞིང་། །དེ་བསྟོད་དེ་ནི་བཀུར་བ་དང་། །དེ་ཡི་བསྟན་ལ་གནས་པའི་རིགས། །ཞེས་རང་ལ་སེམས་ཤིག་ཡོད་ན་

切苦樂善惡，都應至誠祈請上師三寶：「我的一切苦樂善惡您知！」陳那論師以提問的方式問云：

「住無邊際輪迴海，貪等三毒極劇烈，

大鯨鱷魚吞身險，今我應當依靠誰？」

對此馬鳴菩薩答云：

「誰于諸罪過，根本皆斷離。

誰于諸功德，悉皆全具有。

具慧欲解脫，應當歸依彼。

贊彼恭敬彼，明智住彼教。」

སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་དང་། དེས་བསྟན་པའི་ཆོས། དེ་སྒྲུབ་པའི་དགེ་འདུན་རྣམས་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་དགོས་པར་གསུངས་སོ། །

གཉིས་པ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་ཚུལ་ལ་གསུམ།

(༡)གང་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་ཡུལ་ངོས་བཟུང་བ།

(༢)དེ་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་དོན་གཏན་ལ་དབབ་པ།

(༣)དེ་ཇི་ལྟར་ལག་ཏུ་ལེན་པའི་ཚུལ་དངོས་སོ། །

(༡)དང་པོ་ནི། སྤྱིར་འཇིགས་པ་སྣ་རེ་སེལ་བ་ལ་སངས་རྒྱས་བྱང་སེམས་དང་ཉན་ཐོས་ཀྱི་གང་ཟག་རེ་རེ་ཙམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་

同樣的，如果自己是一個具有智慧辯別能力，有心想尋求依靠的人，就應該歸依仰賴于大覺薄伽梵及其教法以及修行其法的僧眾。

二、歸依之方法。此中分三：

（一）辯別歸依境。

（二）抉擇歸依義利。

（三）正受歸依。

（一）辯別歸依境。

總之，如果只為消除部分怖畏，則僅依靠

བས་ཆོག་པ་རྒྱ་མཚོར་ཚོང་པ་མང་པོ་གང་པོ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་འཇིགས་པ་ལས་ཐར་པ་ལྟ་བུའི་ལོ་རྒྱུས་དུ་མ་ཡོད་པ་ལྟར་ཡིན་ཀྱང་། ཐར་པའི་གོ་འཕང་སྒྲུབ་པ་ལ་སྐྱབས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ག་ངེས་པར་ཚང་དགོས་ཏེ། སྐྱབས་འགྲོ་བདུན་ཅུ་པ་ལས།

སངས་རྒྱས་ཆོས་དང་དགེ་འདུན་ནི། །ཐར་པ་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་སྐྱབས། །

ཞེས་དང་། དཔེ་ཆོས་འགྲེལ་པ་ལས། རྒྱ་གར་དུ་འགྲོ་བ་ལ་རང་དང་འདྲ་བའི་མི་གསུམ་དགོས་ཟེར་བ་ལྟར། འོ་སྐོལ་ཐར་པའི་བྱང་ཆུབ་འཚོལ་བ་ལ་སྟོན་པ་སངས་རྒྱས་ལ་བརྟེན་དགོས། ལམ་བསྟན་པའི་ཆོས་ལ་བརྟེན་དགོས། དེ་སྒྲུབ་པའི་གྲོགས་དགེ་འདུན་ལ་བརྟེན་དགོས། ཞེས་གསུངས་ཤིང་། དཔེར་ན་ནད་གསོ་བ་ལ་སྨན་དང་སྨན་པ་ནད་

佛陀或菩薩、聲聞任一都可以。譬如眾商人探取旃檀在海上遇難時，至誠祈禱歸依「富樓那」尊者，遂從怖畏中獲得解脫。像這樣的公案很多。然而如果想成辦解脫的果位就必須歸依三寶缺一不可。如《歸依七十頌》云：

「佛法以及聖僧眾，諸欲解脫之歸處。」

又如《喻法釋》云：「譬如去印度應需三個同伴。我等尋求解脫大菩提就應該依靠導師佛，尋求解脫道還須依靠引路的教法及修行其法的僧伽。就好像療病需要醫生、藥、護士三者缺一不可。也就是說如果想息滅煩惱證得解

གཡོག་གསུམ་གང་རུང་རེ་ཡོད་པས་མི་ཆོག་པར་གསུམ་ག་ཚང་དགོས་པ་ལྟར། ཉོན་མོངས་པའི་ནད་ཞི་བའི་ཐར་པའི་གོ་འཕང་འཐོབ་པ་ལ། ཐབས་དེ་སྟོན་པའི་སངས་རྒྱས། ཐབས་དངོས་གཞི་ཆོས། དེ་སྒྲུབ་པའི་གྲོགས་དགེ་འདུན་གསུམ་ག་ཚང་དགོས་སོ། །

脫的果位，就得具足，開示方便的佛陀，正方便的佛法及修法的助伴僧三者。」

སྐྱབས་གསུམ་སོ་སོའི་ངོ་བོ་ནི་རྒྱུད་བླ་མ་ལས།

འདུས་མ་བྱས་ཤིང་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ། །གཞན་གྱི་རྐྱེན་གྱིས་རྟོགས་མིན་པ། །མཁྱེན་དང་བརྩེ་དང་ནུས་པར་ལྡན། །དོན་གཉིས་ལྡན་པའི་སངས་རྒྱས་ཉིད། །

三歸依別別的體性是什麼呢？如《寶性論》云：

「無為任運成，非他緣自證，

佛具悲智力，二利咸堪能。」

這就是講佛具有自他二利等八種殊勝的功德。

ཅེས་རང་དོན་གཞན་དོན་གྱི་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་དང་། བསམ་མེད་གཉིས་མེད་རྟོགས་མེད་པ། །དག་གསལ་གཉེན་པོའི་ཕྱོགས་ཉིད་ཀྱིས། །གང་ཞིག་གང་གི་ཆགས་བྲལ་བ། །བདེན་གཉིས་མཚན་ཉིད་ཅན་དེ་ཆོས། །ཞེས་འགོག་ལམ་གྱི་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་དང་།

ཇི་ལྟ་ཇི་སྙེད་ནང་གི་ནི། །ཡེ་ཤེས་གཟིགས་པ་དག་པའི་ཕྱིར། །བློ་ལྡན་ཕྱིར་མི་ལྡོག་པའི་ཚོགས། །བླ་མེད་ཡོན་ཏན་དང་ལྡན་ཉིད།། །

ཅེས་རིག་གྲོལ་གྱི་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་དང་ལྡན་པའི་སྒོ་ནས་རིམ་བཞིན་སོ་སོའི་ངོ་བོ་ལེགས་པར་ངོས་ཟིན་པ་དགོས་ཀྱི། རྟེན་གྲལ་དུ་བཞུགས་པའི་གསེར་སྐུ་ལྟ་བུར་གོ་བའམ། མི་མངོན་ནམ་མཁའི་དབྱིངས་ན་

復云：

「無念無二無分別，淨明對治方便性，

能令遠離眾耽執，二諦性相即勝法。」

這是講滅道八種功德。

又云：

「如所盡所有智慧，證知內之清淨慧。

具足無上八功德，勝慧故為不退僧。」

這是講僧伽的明及解脫八種功德，應如次第善辨三寶各自的體性。至尊「也協堅贊」云：「有人誤認為日常所供的金佛像或是居住在虛空

བཞུགས་ཡོད་ཟེར་བ་ལྟ་བུས་གར་ཡང་མི་ཕྱིན་ཞེས་རྗེ་བཙུན་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན་དཔལ་བཟང་པོས་གསུངས་སོ། །འོན་ཀྱང་སོ་སོར་སྤྲོས་ན་མང་དོགས་པས་རྒྱུད་བླའི་འགྲེལ་པ་རྣམས་སུ་ཤེས་པར་བྱའོ། །

(༢)གཉིས་པ་སྐྱབས་འགྲོའི་དོན་གཏན་ལ་དབབ་པ་ནི། དེའང་སྐྱབས་འགྲོའི་ཚིག་བཟླས་པ་ཙམ་ལ་སྐྱབས་འགྲོར་མི་འཇོག་གི། སྐྱབས་འགྲོའི་ངོ་བོ་ནི་པཎ་ཆེན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་དྲིས་ལན་བློ་བཟང་བཞད་པའི་སྒྲ་དབྱངས་ལས།

སྐྱབས་འགྲོའི་ངོ་བོ་ཨི་ཐི་བ། །བདག་ཉིད་ལྷག་པར་འཇིགས་པ་དང་། །དཀོན་མཆོག་སྐྱོབ་པའི་ནུས་ལྡན་དུ། །ཤེས་ལས་བྱུང་བའི་

中的，是其體性，那是因為沒有分清其體性的緣故。」如一一詳講恐文繁故不贅述。詳細的可從《寶性論釋》中瞭解到。

（二）抉擇歸依義利。

如果只念歸依的言辭這還不能安立為歸依。所謂歸依的體性者誠如「班禪一切智」的《問答善慧妙音》云：

「歸依體性之要義。我等所有大怖畏，

唯有三寶具救力，從慧所生之歸依，

一切智者汝所說。」

སྐྱབས་འགྲོ་ལ། །ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཕྱོད་ཉིད་བཞེད། །
ཅེས་གསུངས་ཏེ། རང་སྡུག་བསྔལ་གྱིས་འཇིགས་པ་ནི་སྐྱབསའགྲོ་
གནད་དུ་འགྲོ་བའི་རྒྱུའི་དབང་དུ་བྱས་པ་ཡིན་གྱི། སྐྱབས་འགྲོའི་ངོ་བོ་
དངོས་གཞི་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཡོན་ཏན་ལེགས་པར་ཤེས་ནས་
ཡིད་ཆེས་ཀྱི་ཤེས་རབ་དང་དད་བ་སོགས་ལ་འཇོག་དགོས་པའི་ཚུལ།
ཀུན་མཁྱེན་འཇམ་དབྱངས་བཞད་པས། དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཁྱད་
པར་དང་ཡོན་ཏན་ཤེས་པ་དང་ཁས་ལྷང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པའི་ཤེས་
རབ་གཙོ་འཁོར་ཅི་རིགས་དེ་སྐྱབས་འགྲོའི་ངོ་བོ་ཡིན། ཞེས་གསུངས་
ལ།

ལམ་རིན་ཆེན་མོ་ལས་ཀྱང་། ཇི་ཙམ་གྱིས་སྐྱབས་སུ་སོང་བའི་

自己怖畏痛苦，雖然是引生歸依的主因。而歸依之正體性。還需要很好詳細地瞭解三寶的功德之後，進而生起勝解的智慧與信心等。全知嘉木樣協巴云：「了知三寶的差別、功德以及誓受等所攝之主次智慧，即是歸依之體性。」

這在《菩提道次第廣論》中引《攝分》分四：(一)、了知三寶功德。(二)、了知三寶差別。(三)、誓受三歸。(四)、不歸依外道。

ཚུལ་ནི། བསྡུ་བ་ནས་གསུངས་པ་བཞི་སྟེ། ཡོན་ཏན་ཤེས་པ་དང་། ཁྱད་པར་ཤེས་པ་དང་། ཁས་བླངས་པ་དང་། གཞན་དུ་མི་སྨྲ་བས་སྐྱབས་སུ་སོང་བའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །དེས་ན་དེ་རྣམས་ཀྱི་དོན་ཅུང་ཟད་བསྡུས་ཏེ་བརྗོད་པ་ལ་བཞི་ལས།

（一）、了知三寶之功德。

དང་པོ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ནི་སྐུ་མཚན་དཔེས་སྤྲས་ཤིང་མཐོང་ན་མི་མཐུན་པ་མེད་པ་སྟེ། དཔེ་ལ་བསྟོད་པ་ལས།

初講佛的相好身德。相好莊嚴見無違逆。如《喻贊》云：

ཁྱོད་སྐུ་མཚན་གྱིས་སྤྲས་གྱུར་པ། །མཛེས་གྱུར་མིག་གི་བདུད་རྩི་ནི། །སྤྲིན་མེད་སྟོན་གྱི་ནམ་མཁའ་ལ། །སྐར་མའི་ཚོགས་ཀྱིས་སྤྲས་པ་འདྲ། །

「佛身妙相好，美淨眼甘露，

如無雲秋空，群星作嚴綴。」

ཞེས་སོགས་ལྟར་མཚན་དང་དཔེ་བྱད་ཀྱིས་བརྒྱན་ཅིང་། ཉོན་མོངས་

這些是讚頌佛的相好莊嚴，沒有煩惱，知願處智的功德。《現觀莊嚴論》云：「雖然僅僅是見到了佛的相好身，也能隨即息滅煩惱而播下解

མེད་པ་དང་སྨོན་གནས་མཁྱེན་པའི་བྱེད་པ་མངོན་རྟོགས་རྒྱན་ལས་གསུངས་པ་བཞིན་སྐུ་མཐོང་བ་ཙམ་གྱིས་ཉོན་མོངས་ཞི་ཞིང་ཐར་པའི་ས་བོན་བསྐྲུན་པ་སྟེ། མདོ་ལས་ཀྱང་། ཆོས་ཀྱི་སྐུས་རབ་ཏུ་ཁྱེ་བས་ན་མཐོང་བས་ཀྱང་སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་དོན་བྱེད་དོ། །ཐོས་པ་དང་རེག་པས་ཀྱང་སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་དོན་བྱེད་དོ། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་། རྒྱུའི་དབང་དུ་བྱས་ན་མདོ་སྡེ་བསྐལ་བཟང་དང་དབུ་མ་རིན་ཆེན་འཕྲེང་བ་ལ་སོགས་སུ་བསོད་ནམས་ཀྱི་འབྱུར་ཁྱད་མཐའ་ཡས་པ་གསུངས་སོ། །

གསུང་གི་ཡོན་ཏན་ནི་མདོ་སྡེ་རྒྱན་རྩ་འགྲེལ་དང་ས་སྡེ་དབུ་མ་སྙིང་པོ་སོགས་སུ་འབྱུང་བ་ལྟར་གསུང་དབྱངས་ཡན་ལག་དྲུག་ཅུའི་

脫的種子。」經中云：「以法身周遍故，若能見到佛身也可成辦有情利益，於彼如來或聞、或觸悉具利樂。」從因上來說《賢劫經》及《中觀寶曼論》等經論中云：「其具有無量增上殊勝福德。」

佛語的功德。如《經莊嚴論及注》、《瑜伽師地論》、《中觀心論》等經論中講：「六十支音的各種殊勝功德。」主要者如《諦者品》中云：

ཁྱད་པར་རྣམས་དང་གཙོ་བོར་གྱུར་པ་ནི་བདེན་པ་བོའི་ལེའུ་ལས།

འདི་ལྟར་སེམས་ཅན་ཀུན་གྱི་སྨྲ་ངེས་པའི་ཚིག། མང་པོ་དག་གིས་དུས་གཅིག་ཞུ་ཞུས་ན། །སེམས་ཀྱི་སྐད་ཅིག་གཅིག་ལ་ཐུགས་ཆུད་ནས། །གསུང་དབྱངས་གཅིག་གིས་སོ་སོར་ལན་ཀྱང་འདེབས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། གསུང་དབྱངས་གཅིག་གི་སྒོ་ནས་ཀྱང་ནམ་མཁའི་མཐའ་ཀླས་པའི་སེམས་ཅན་མོས་པ་ཐ་དད་པ་རྣམས་ཀྱི་ཐེ་ཚོམ་དང་རྨོངས་པའི་དྲ་བ་བཅད་དེ་གང་ལ་གང་འཚམས་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་རྟོགས་པ་སྐྱེད་ནུས་པ་ནི་གཞན་དོན་སྒྲུབ་པའི་སྒོ་མཆོག་ཏུ་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ། །

「眾生一時異語祈，佛心瞬間即了知，

復以一音宣妙法，有情各各隨類解。」

佛雖然以一音宣演妙法，但是盡虛空際的有情勝解各異，斷除了懷疑及愚昧網，生起了相對的證解，是為成辦利他的勝門。

佛意的功德。佛陀具足二諦雙運，剎那無阻礙究竟現證如所有智和盡所有智。能仁為大

ཐུགས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་བདེན་གཉིས་རེས་འཇོག་ཏུ་མ་སོང་བར་ཇི་ལྟ་ཇི་སྙེད་ཀྱི་རྣམ་པ་མཐའ་དག་ཆགས་ཐོགས་མེད་པར་ཅིག་ཅར་མངོན་སུམ་དུ་གཟིགས་པའི་མཁྱེན་པ་དང་། ཐུགས་བརྩེ་བ་ཆེན་པོའི་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་ཏེ་དུས་རྒྱུན་ཆད་མེད་པར་འགྲོ་བ་ཀུན་ལ་བུ་བཞིན་དུ་དགོངས་ཤིང་། དེའི་དབང་གིས་འཕྲིན་ལས་ཅུང་ཟད་ཀྱང་དུས་ལས་ཡོལ་བ་མེད་པར་གདུལ་བྱ་ལ་འཇུག་པའི་ཚུལ་གསལ་རྒྱལ་གྱི་བུ་མོ་རྡོ་རྗེ་མའི་ལོ་རྒྱུས་མདོ་མཛངས་བླུན་སོགས་ལས་འབྱུང་བ་ལྟར་རོ། །

悲所縛無間相續故，視有情如獨子。以大悲力故度生事業無間。引導所化如《賢愚經》中之波斯匿王的女兒「金剛女的公案」中詳有講敘。

ད་ལྟ་རང་ཅག་འཁོར་བར་ལྷུང་སྟེ་སྡུག་བསྔལ་དུ་མས་ཉོན་པ་འདི་འང་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་མ་དགོངས་པ་མིན་ཀྱང་དེས་སྐྱོབ་པ་ལ་རྒྱུ་

現前，我們墮入輪迴飽受眾多痛苦逼迫，並不是佛陀不憶念我們，而是佛陀想救護我們的話也得具備二種因素。像這樣沒得攝護也是自己沒有成辦這個內因所至。

《贊應贊》云：「汝真實成辦，外支等諸

རྐྱེནགཉིས་ག་འཛོམ་དགོས་པ་ལ་རྒྱུ་རང་གིས་མ་བསྒྲུབས་པས་ལན་པ་ཡིནཏེ།

བསྡུགས་འོས་བསྡུགས་བསྟོད་ལས།

ཕྱི་ཡི་ཡན་ལག་སྟོབས་ཀུན་ནི། །ཁྱོད་ཀྱིས་ཡང་དག་བསྒྲུབས་ལགས་ཏེ། །ནང་གི་སྟོབས་དག་མ་ཚང་བས། །བྱིས་པ་རྣམས་ནི་སྡུགབསྔལ་བསྐྱེད། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་།

བྲག་ཕུག་བྱང་བསྟན་དུ་ཉི་མ་མི་འཆར་བ་དང་དམུས་ལོང་གིས་ཉི་འོད་མི་མཐོང་བ་ཉི་མ་ལ་འོད་མེད་པས་ལན་པ་མ་ཡིན་པར་རང་རང་གི་སྐྱོན་ཡིན་པ་བཞིན་ནོ། །

སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ལེགས་པར་གོ་ན་ཆོས་ཕུང་བརྒྱད་ཁྲི་

力，

若內力未具，凡愚自苦惱。」

就好像石窟朝北日光照射不到，盲人自己看不到陽光就說沒光，一樣這也是自身的過失。

我們應該很好的瞭解佛陀的種種殊勝功德，通過八萬四千法蘊所有經論，知道佛陀的功德有的是從體性上來詮釋，有的是從因上來詮釋的，有的是從果上來詮釋的，所以應該理

བཞི་སྟོང་བཀའ་དང་བསྟན་བཅོས་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་དེའི་ཡོན་ཏན་ལས་ཉེ་ངོ་བོའི་སྒོ་ནས་བརྗོད། ལ་ལས་རྒྱ། ལ་ལས་འབྲས་བུའི་སྒོ་ནས་བརྗོད་པས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་རྣམ་ཐར་འབའ་ཞིག་ཏུ་གོ་བར་འགྱུར་ཏེ།

ཇོ་བོ་རྗེ་བོ་ཆེན་པོས་ཀྱང་བོད་ན་མེད་རྒྱུད་མང་པོ་བལྟ་རྒྱུ་མེད་པས་པའི་དད་པ་ཉམས་སོང་ཞེས་གསུངས་པ་ནི། མདོ་སྡེ་ཇི་ཙམ་མང་དུ་བལྟས་པ་བཞིན་དད་པ་རྒྱས་པའི་དོན་ཡིན་ནོ། །

མདོར་ན་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་དེ་རང་ཉིད་འཇིགས་པ་ཐམས་ཅད་ལས་ནི་གྲོལ། གཞན་འཇིགས་པ་ལས་སྒྲོལ་བའི་ཐབས་ལ་

解都是佛的傳記。

阿底峽尊者曾經這樣說：「在藏地，由於沒有可多看的經續，我的信心有所退弱。」這就是在講多看經論就能獲得增長信心之義。

總之，應需了知佛陀具有：自己已從一切怖畏當中解脫、善巧解脫他者怖畏的方便、於諸有情無緣大悲住平等捨、有益無益均作饒益事等四種差別，以及悲、智、力等殊勝功德，通過這些方面來了知堪能歸依的因相。諸聰慧

ཉེ་མཁས། ཀུན་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉེ་རིང་མེད་པར་ནི་འཇུག། ཕན་བདེ་བ་ཐོབ་པ་དང་མ་ཐོབ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་མཛད་པ་སྟེ་ཁྱད་པར་བཞིའམ། མཁྱེན་བརྩེ་ནུས་གསུམ་གྱི་སྒོ་ནས་སྐྱབས་སུ་འོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཤེས་དགོས་ལ། རྣམ་དཔྱོད་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཚད་མ་རྣམ་འགྲེལ་ལས་ལུགས་འབྱུང་ལུགས་ལྡོག་གཉིས་ཀྱི་སྒོ་ནས་སྟོན་པ་ཚད་མའི་སྐྱེས་བུར་སྒྲུབ་ཚུལ་སོགས་རྒྱ་ཆེར་བསམ་སྟེ་ངེས་པ་གཏིང་ཚུགས་པར་བྱའོ། །

者，從《釋量論》中以順逆二門將佛安立為具量士夫。應廣作思維獲得決定。

དེ་ལྟར་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཤེས་ན་དེ་ཆོས་ཀྱི་མཐུ་ལས་འབྱུང་བར་ཤེས་ནས་ཆོས་ལ་གུས་པ་སྐྱེ་ཞིང་། ཆོས་དེ་ཚུལ་བཞིན་དུ་སྒྲུབ་པ་པོ་དགེ་འདུན་ཡིན་པས་དགེ་འདུན་ལའང་གུས་པར་འགྱུར་རོ། །

如若瞭解佛陀所有的功德，都是依於勝法而出生，不僅要對勝法生恭敬心，而能夠如理依教修行的人就是僧伽，所以對僧伽也應生恭敬心。

（二）、了知三寶之差別。

གཉིས་པ་ཁྱད་པར་ཤེས་པ་ནི། དཀོན་མཆོག་གསུམ་རེ་རེ་ལའང་ཡོན་ཏན་ཚད་མེད་པས་གང་རུང་རེ་པོ་ནར་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་ཆོག་གམ་སྙམ་ན་དེས་མི་ཆོག་སྟེ། གདུལ་བྱའི་དོན་དུ་འགྱུར་ཚུལ་གྱི་སོགས་ཆོས་མི་འདྲ་བ་མེད་མི་རུང་རེ་སོ་སོར་ཡོད་དོ་ཞེས་གོ་བའི་ཕྱིར་ཁྱད་པར་འདི་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། །དེའང་རྒྱུད་བླ་མ་ལས།

ཉོན་པ་བསྟན་པ་བསླབ་དོན་གྱི། །ཐེག་པ་གསུམ་དང་བྱེད་གསུམ་ལ། །མོས་པ་རྣམས་ཀྱི་དབང་བྱས་ནས། །སྐྱབས་གསུམ་རྣམས་པར་བཞག་པ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་།

དེའི་དོན་ཁ་བསྐངས་ཏེ་བསྡུ་བར། མཚན་ཉིད། འཕྲིན་ལས།

雖然三寶各具無量功德。但若只歸依其中的一寶卻是不足的。應知成辦有義情義利的法門各別，為了知故說此差別。如《寶性論》云：

「導師教及學，三乘及三行，

以勝解增上，安立為三歸。」

於此《攝分》補充其義云有：「性相差別、事業差別、勝解差別、修行差別、隨念差別、福德增盛差別等六種差別。」詳從《道次第廣

སོས་པ། སྒྲུབ་པ། རྗེས་སུ་དྲན་པ། བསོད་ནམས་འཕེལ་བ་ལས་གྱུར་བའི་ཁྱད་པར་དྲུག་གསུངས་པ་རྣམས་ལམ་རིམ་ལས་ཤེས་པར་བྱའོ། །

གསུམ་པ་ཁས་ལེན་པ་ནི། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་ཡོན་ཏན་དང་ཁྱད་པར་དེ་ལྟ་བུ་ཡོད་པར་ཤེས་པ་ཙམ་མ་ཡིན་པར། དེ་ལྟར་ཤེས་པ་ན་སྨན་པ་མཁས་པའི་ཡོན་ཏན་མཐོང་བའི་ནད་པ་ཉམ་ཐག་བཞིན་དེ་རང་གི་མགོན་སྐྱབས་སུ་འཛིན་པ་ཞིག་དགོས་ཏེ། དེའང་སངས་རྒྱས་ནི་རང་ལ་སྐྱབས་སྟོན་པ་པོར་འཛིན། ཆོས་ནི་སྐྱབས་དངོས་སུ་འཛིན། དགེ་འདུན་ནི་སྐྱབས་སྒྲུབ་པའི་ཟླ་གྲོགས་སུ་འཛིན་པ་ཡིན་ནོ། །

བཞི་པ་གཞན་དུ་མི་སྨྲ་བ་ནི། སྐྱབས་སུ་བཟུང་བ་དེའང་མཐའ་

論》可知。

（三）、誓受三歸。

不僅要瞭解三寶的功德與差別，瞭解之後就好比是羸弱病人見到大醫師，即持此醫師作為自己的救怙主。同樣應將佛持為可歸依教示的導師，法持為歸依正救護，僧眾持為歸依修行的道伴。

（四）、不歸依外道。

གཅིག་ཏུ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ཁོ་ན་ལ་སྐྱབས་སུ་འཛིན་པ་ཡིན་གྱི། མུ་སྟེགས་པའི་སྟོན་པ་སོགས་སྐྱབས་གཞན་དང་གཉིས་འཛིན་མི་བྱེད་པ་སྟེ། ཁྱད་པར་འཕགས་བསྟོད་ལས།

བདག་ནི་སྟོན་པ་གཞན་སྤངས་ནས། །བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆི། །དེ་ཅིའི་སླད་དུ་ཞེ་ན་ཁྱོད། །སྐྱོན་མི་མངའ་ལ་ཡོན་ཏན་ལྡན། །ཞེས་དང་།

མུ་སྟེགས་གཞན་གྱི་གཞུང་ལུགས་ལ། །ཇི་ལྟ་ཇི་ལྟར་རྣམ་བསམས་པ། །དེ་ལྟ་དེ་ལྟར་མགོན་ཁྱོད་ལ། །བདག་གི་སེམས་འདི་དད་པར་གྱུར། །དེལྟར་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་མིན་པའི། །གྲུབ་མཐའི་སྐྱོན་གྱིས་བརླག་སེམས་ལྡན། །བསམས་རླག་རྣམས་ཀྱིས་སྐྱོན་མེད་པའི། །སྟོན་པ་ཁྱོད་ཀྱང་མི་མཐོང་ངོ་། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར།

歸依三寶以後應作為唯一歸依處，再不歸依外道師等。如《殊勝贊》中云：

「我歸依世尊，不歸依外道，

何故歸依佛，佛無過具德。」

復云：

「於外道師等，數數比較已，

於怙主世尊，我心生信仰。

餘非一切智，以宗過染心，

諸意被染故，不見無垢尊。」

སྟོན་པ་དང་བསྟན་པ་གཞན་གྱི་སྐྱོན་མཐོང་ནས་རྒྱབ་ཀྱིས་ཕྱོགས་པ་ཞིག་མེད་པར་ཐམས་ཅད་ལ་དག་སྣང་སྦྱོང་བའི་ཐོབ་ཐྱེད་པ་ནི་རང་གི་སྟོན་པ་ལ་བློ་མ་ཁེལ་ཤིང་ཡོན་ཏན་མ་མཐོང་བ་ཡིན་ནོ། །

如果說見到外道師及其教法的過失仍然依止不背棄，而把一切都修為淨相的人（指外道師教等），這是因為沒有見到自己導師（佛陀）的功德，未生信受的緣故。

དེ་ལྟར་ན་ཁྱད་པར་འདི་བཞིས་ སྤུ་མ་སྤུ་མལ་ཞི་བ་ཆ་འདོན་ཚུལ་ཤེས་ན་གོ་རྒྱུ་ཤིན་ཏུ་ཆེའོ། །འདི་དག་ནི་སྐྱབས་འགྲོ་ཐམས་ཅད་ལ་མེད་མི་རུང་གི་ཁྱད་པར་ཡིན་ཞིང་། ཐེག་ཆེན་གྱི་སྐྱབས་འགྲོར་འགྱུར་བ་ལ་དེའི་སྟེང་དུ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས།

依四種差別詳細抉擇前面的事理，可增進理解是非常重要的。這些道理是諸歸依中不能沒有的差別，轉入大乘的歸依也在此之上。如《經莊嚴論》云：

ཀུན་ཏུ་འགྲོ་དང་ཁས་ལེན་རྟོགས་དང་ཟིལ་གནོན་བས། །དབྱེ་བའི་རང་བཞིན་དོན་རྣམས་བཞི་ཡི་ཁྱད་པར་གྱིས། །ཐེག་པ་མཆོག་

「遍行誓受修證摧伏等，

類別自性四種差別具。

ཕྱིར་སྐྱབས་རབ་སོང་བ་གང་ཡིན་པ། །དེ་ཉིད་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་རྣམས་ཀྱི་མཆོག་ཅེས་བྱ། །ཞེས་མདོར་བསྟན་ཅིང་། གང་ཞིག་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་བསྒྲལ་བར་ཞུགས་པ་དང་། །ཞེས་སོགས་ཀྱིས་རྒྱས་པར་བཤད་པའི་ཁྱད་པར་རྣམས་ཚང་དགོས་སོ། །

為勝乘故是最極歸依，

諸歸依中此即勝歸依。」

此為略義，並應具備「為一切眾生趣入解脫……等」廣說的諸種差別。

མདོར་ན་སྐྱབས་འགྲོའི་གདམས་པ་ནི་ཐམས་ཅད་ལ་གལ་ཆེ་བ་དང་། སྐྱེས་བུ་མཆོག་འབྲིང་དམན་པ་གང་ཡིན་ཀྱང་རང་གི་བློ་ཚོད་དང་འཚམ་པར་བྱར་ཡོད་ཅིང་། སོ་སོའི་ཉམས་ལེན་ཐམས་ཅད་སྐྱབས་འགྲོའི་ཁོངས་སུ་བསྡུས་ནས་བྱས་ཆོག་པའི་མན་ངག་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིནཏེ། གཞུང་ལུགས་ལ་མ་སྦྱངས་པའི་ཐ་མལ་པ་རྣམས་ཀྱང་མཆོག་གསུམ་བསླུ་བ་མེད་པར་དམ་པ་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་

總之，歸依的教授對一切都很重要，無論是上士、中士、下士等任何士夫都有各自相應的修法，而且所有的修法都可攝在歸依裡修持，是不共的教授。因為一般沒有修習經論的常人，若能深生信仰眾聖哲所說三寶是真實殊勝的歸處後，即便出生任何苦樂都作意祈請

བྱས་ནས་སྐྱིད་སྡུག་ཅི་བྱུང་ཡང་མཁྱེནམཁྱེན་སྙམ་པ་བྱས་ན་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཚུལ་ཞིག་ཡིན་ན་དེར་ཡང་ཕན་ཡོན་ཆེ་སྟེ། རྒྱུད་རྟོག་པ་གསུམ་པ་ལས།

ཡང་ན་བླུན་པོ་དད་པ་བརྟན། །དེ་ལ་སྒྲུབ་པའི་དངོས་གྲུབ་ཉེ། །གསུངས་པ་ལྟར་རོ།

སྐྱེས་བུ་ཆུང་ངུའི་ལམ་ལ་བློ་སྦྱོང་བ་རྣམས་ནི་མི་རྟག་པ་དང་ངན་འགྲོའི་སྡུག་བསྔལ་བསམ་པས་རྒྱུ་བྱས་དངོས་གཞི་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཞིང་དེའི་བསླབ་བྱ་ལས་འབྲས་ཀྱི་བླང་དོར་ལ་འབད་ན་ཆུང་ངུའི་ཆོས་སྐོར་ཐམས་ཅད་དེར་འདུ། འབྲིང་གིས་འཁོར་བའི་སྡུག་བསྔལ་བསམ་པའི་ངེས་འབྱུང་གིས་རྒྱུ་བྱས་ཏེ་སྟོན་པ་

「上師三寶您知」。將一切苦樂都託付給三寶。這也是一個歸依法門，具有非常大的利益。《三觀察續》中云：

「雖愚信堅固，彼修悉地速。」

下士道的行人主要以思維無常惡趣痛苦為因，歸依三寶為正行，精進此學處業果的取捨，這些修法也都攝在歸依裡。中士道的行人主要思維輪迴痛苦生出離心為因，隨行導師佛修學三學，這些也攝在歸依時裡。上士道的行

སངས་རྒྱས་ཀྱི་རྗེས་སུ་ཞུགས་ནས་ལམ་བསླབ་པ་གསུམ་ལ་སློབ་དགོས་པས་དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་སྐྱབས་འགྲོའི་ཁོངས་སུ་འདུ། སྐྱེས་བུ་ཆེན་པོ་རྣམས་ནི་ཕར་ཕྱིན་བསྡུ་བ་ལས།

སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་སྙིང་བརྩེ་ཞིང་། །བདེ་གཤེགས་ཡོན་ཏན་ཐོབ་མོས་ན། །དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ལ། །མདོར་བསྡུས་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་ཡིན། །བྱང་ཆུབ་མཆོག་གི་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས། །བདག་དོན་མ་ཡིན་གཞན་དོན་དུ། །སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་སྤྱོད་བྱེད་ན། །ཆོས་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་ཡིན། །

ཞེས་སོགས་ལྟར་སྙིང་རྗེས་ཡིད་བསྐྱོད་དེ་གཞན་དོན་དུ་རང་གི་འབྲས་སྐྱབས་སུ་གྱུར་པའི་སངས་རྒྱས་དེ་ཉིད་གཙོ་བོར་དོན་དུ་གཉེར་ཞིང་། དེའི་རྒྱུད་ཐབས་ཤེས་ཟུང་དུ་འཇུག་པའི་རྒྱལ་སྲས་ཀྱི་སྤྱོད་པ་ལ་སློབ་

人如《攝般若頌》中云：

「於悲憫有情，願獲善逝德，

於一切如來，我虔信歸依。

菩提勝妙法，能具大悲行，

修他利非自，歸依無上法。」

這就是講以大悲意樂為利益有情，自己修學以果歸依為主要利樂，受學方便智慧雙運的佛子行。這裡也一樣攝在歸依裡。

པ་ཡིན་པས་དེའང་སྐྱབས་འགྲོའི་ཁོངས་སུ་འདུ།

གསང་སྔགས་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་སྐབས་སངས་རྒྱས་འབྲས་སྐྱབས་སུ་བཟུང་བ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་མི་ཆོག་པར་དེ་ལ་ད་ལྟན་སངས་རྒྱས་བཞག་སྟེ་འབྲས་བུ་ལམ་བྱེད་ཀྱི་ཚུལ་དུ་བསྒོམ་ཞིང་མཚན་བཅས་མཚན་མེད་རིམ་གཉིས་སོགས་ཀྱི་ཆེས་ལ་སློབ་པ་དང་། དགེ་འདུན་ཡང་དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོ་རྣམས་ཕོ་ཉའི་གྲོགས་སུ་བསྟེན་ཅིང་ཆོས་སྐྱོང་རྣམས་ཀྱིས་འཕྲིན་ལས་སྒྲུབ་པ་དང་། རང་གིས་ཀྱང་འཕྲིན་ལས་བཞིའི་སྒོ་ནས་གཞན་དོན་མཁའ་ཁྱབ་ཏུ་བསྒྲུབ་པའི་རྟེན་འབྲེལ་ད་ལྟ་ནསབསྒྲིགས་པ་ཡིན་པས་དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་སྐྱབས་འགྲོའི་ཉམས་ལེན་ལས་མ་འདས་ཤིང་།

在密宗金剛乘中，僅受佛果歸依尚不圓滿，還要從現前安立我慢自成本尊佛等，以果為道用之理而修持有相瑜伽無相瑜伽和二次第法。於僧伽，在密乘裡也有依勇士空行作為使伴，依眾護法也能成辦事業。我們從現時起以四事業聚集修行遍虛空利他的緣起，這一切都不可能逾越歸依之所括。

མདོར་ན་ལུང་རྟོགས་ཀྱི་བསྟན་པ་ཐམས་ཅད་སྐྱབས་འགྲོའི་ཆོས་སྐོར་དུ་གཏོགས་པ་ཡིན་ཏེ། རྒྱུད་བླ་དར་ཊཱིཀ་ལས། སྐྱབས་འགྲོ་འདི་ལ་གོ་བ་ལེགས་པར་ཆགས་ན་གསུང་རབ་དགོངས་འགྲེལ་དང་བཅས་པ་མ་ལུས་པ་སྐྱབས་འགྲོ་བཅས་པའི་ཡན་ལག་ཏུ་ཤེས་པར་འགྱུར་རོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར། དེས་ན་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་ཉེ་རིང་མཛད་པ་མེད་ཡང་རང་རང་གིས་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཚུལ་རྒྱ་ཆེ་ཆུང་གི་དབང་གིས་གནས་སྐབས་ཀྱི་འཇིགས་པ་ཐྲན་ཚེགས་དང་ངན་སོང་འཁོར་བ་སོགས་ལས་སྐྱོབ་ཚུལ་གྱི་རིམ་པ་དུ་མ་བྱུང་བ་ཡིན་ཏེ། ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས།

འཆི་བ་དག་ནི་ཐམས་ཅད་དང་། །ངན་སོང་དང་ནི་ཐབས་མིན་

總之，教證二法沒有不包括在歸依裡的。如甲曹傑所著《寶性論釋》中云：「如果善能了知歸依並能善住歸依，就能通達佛經釋論等無餘攝為歸依的支分。」佛於眾生無有親疏等施利樂，完全是取決於各自歸依事理的大小來決定的，因此產生了救護暫時的怖畏及救護輪迴惡趣痛苦等多種次第。如《經莊嚴論》中云：

「諸惡趣損惱，非一切方便，

壞聚劣乘種，歸護最殊勝。」

དང་། །འཇིག་ཚོགས་ཟེག་པ་དམན་པ་ལས། །སྐྱོབ་ཕྱིར་སྐྱབས་ཀྱི་དམ་པའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

(༣)གསུམ་པ་དེ་ཇི་ལྟར་ལག་ཏུ་ལེན་པའི་ཚུལ་དངོས་ནི། ཇོ་བོ་གསེར་གླིང་པའི་རྣམ་ཐར་ལས་འབྱུང་བ་ལྟར་གནས་ཁང་བྱི་དོར་ལེགས་པར་བྱས། ས་གཞིར་མེ་ཏོག་སིལ་མ་དགྲམ། དྲི་ཞིམ་པོའི་ཆུས་ཆག་ཆག་གདབ། སྟེགས་བཟང་པོ་ལ་བསྟན་པའི་བདག་པོས་གཙོ་བྱས་པའི་སངས་རྒྱས་བྱང་སེམས་ཀྱི་སྐུ་བརྙན་བྲིས་འབུར་ཅི་རིགས་སོགས་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྟེན་གང་འབྱོར་བཤམ། དེ་དག་གི་མདུན་དུ་ཇི་ལྟར་འབྱོར་པའི་མཆོད་པ་རྣམས་གཡོ་མེད་ཅིང་བཀོད་པ་ལེགས་

三、正受三歸。

如《金州大師傳》中所說的那樣，應該打掃住處，在淨地上撒滿雜色妙美鮮花，用殊妙香水撒淨。在平臺上面陳設以教主釋尊為首的佛菩薩像，或畫像塑像都可以。身語意的所依圓滿呈列後，在佛像前，擺設上無諂真實豐盛的供品。極具善妙莊嚴清淨。在安樂墊上如法

པར་མཛེས་པ་གཙང་སྒྲ་ཐོན་པ་བཞུགས། བདེ་བའི་སྟན་ལ་སྤྱོད་ལམ་ཚུལ་མཐུན་གྱིས་འཁོད་དེ་རང་རྒྱུད་ལ་བརྟག་ནས།

ད་རེས་མི་ལུས་ཐོབ་ཀྱང་བློ་བདེ་བའི་གདེང་ཚད་སེམས་ལ་འཛིན་རྒྱུ་ཅིའང་མ་བྱུས། ཉེས་ལྟུང་སྒོ་དུ་མ་ནས་བསགས་པ་ནི་མཐའ་ཡས་པས་ནམ་དབུགས་ཀྱི་རྒྱུ་བ་འདི་འགག་མ་ཐག་ངན་སོང་དུ་ལྟུང་བ་ལས་འོས་མི་འདུག་ཅིང་། དེར་སྐྱེས་ན་སྡུག་བསྔལ་བཟོད་གླགས་མེད་པའི་ཚུལ་བསམ་སྟེ་ཤིན་ཏུ་འཇིགས་ཞིང་སྐྲག་པ་དང་། དེ་ནས་རང་གི་གཡས་སུ་ཕ། གཡོན་དུ་མ། མཐའ་སྐོར་དུ་རིགས་དྲུག་གི་སེམས་ཅན་མཐའ་ཡས་པས་བསྐོར་བ། དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་དྲིན་ཅན་གྱི་མ་ཤ་སྟག་ཡིན་ཚུལ་དང་རང་ཉམས་ལ་དཔག་པའི་སྙིང་རྗེ་ཤུགས་དྲག་པོ་བསྐྱེད་

威儀而坐，觀察自己的心續如理思維。

這一次我們雖然獲得暇滿人身，根本就沒有成辦安樂的信念，由多門所聚造的罪墮無量無邊，所以什麼時候一息不接決定墮入惡趣難能悅意。憶念生於惡趣難以堪忍的痛苦而生起大怖畏，(尋求救護歸處)。之後，觀想自己右邊為父親，左邊為母親，周匝圍繞著無數六道有情。所有眾生都是有恩于自己的慈母，從自己內心真實生起猛利大悲，為獲得圓滿有情利

དོ། དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་དུ་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་གོ་འཕང་ཐོབ་
པར་འདོད་པའི་དགེ་སེམས་ཁྱད་པར་ཅན་དེའི་ངང་ནས་སྐྱབས་ཡུལ་
གསོལ་གདབ་པ་ནི།

རང་གི་མདུན་གྱི་ཐད་དྲང་གི་ནམ་མཁའི་གནས་སུ་སེང་གེ་ཆེན་
པོ་བརྒྱད་ཀྱིས་བཏེགས་པའི་རིན་པོ་ཆེའི་ཁྲི་མཐོ་ཞིང་ཡངས་པའི་སྟེང་
ཁར་སྣ་ཚོགས་པད་ཟླ་ཉི་མའི་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་གདན་ལ་ངོ་བོ་རང་གི་
དྲིན་ཅན་རྩ་བའི་བླ་མ་ཡིན་པ་ལ་རྣམ་པ་རྒྱལ་བ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་སྐུ་མདོག་
གསེར་བཙོ་མ་ལྟ་བུ་གཙུག་གཏོར་དང་ལྡན་པ། ཞལ་གཅིག་ཕྱག་
གཉིས་ཀྱི་གཡས་ས་གནོན་དང་གཡོན་མཉམ་གཞག་གི་སྟེང་ན་བདུད་
རྩིས་གང་བའི་ལྷུང་བཟེད་བསྣམས་པ། སྐུ་ལ་ཆོས་གོས་གསུམ་མཛེས་

樂的佛果，以勝菩提心而祈請歸依境。

復觀想自己面前的虛空中，八大獅子捧起的妙高寬廣的大寶座上，在雜色蓮華，日月輪墊上，安住著自己的具恩根本上師。相為「釋迦能仁」身金黃色，具妙頂髻一面二臂，右手持降伏印，左手等持印上托著注滿甘露的缽盂，以三法衣莊嚴美飾，金剛跏趺安住在光明中。「金剛持佛」安住在彼心間，其心間藍色

པར་གསོལ་བ། འོད་ཀྱི་ཕུང་པོའི་དཀྱིལ་ན་ཞབས་རྡོ་རྗེའི་སྐྱིལ་ཀྲུང་
གིས་བཞུགས་པ། དེའི་ཐུགས་ཀར་རྒྱལ་བ་རྡོ་རྗེ་འཆང་། དེའི་ཐུགས་
ཀར་ཧཱུྃ་ཡིག་སྔོན་པོ་འོད་ཟེར་འཕྲོ་བ། ཐུབ་དབང་གི་རྒྱབ་ངོས་ཀྱི་སྟེང་
དུ་སེང་ཁྲི་པད་ཟླ་ཉི་མའི་གདན་ལ་རྒྱལ་བ་རྡོ་རྗེ་འཆང་ལ་ཉམས་ལེན་
བྱིན་རླབས་བརྒྱུད་པའི་བླ་མ་རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་བཞུགས་པ།
གཡས་ཕྱོགས་སུ་རྗེ་བཙུན་བྱམས་པ་ལ་རྒྱ་ཆེན་སྤྱོད་བརྒྱུད་ཀྱི་བླ་མ་
རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་བཞུགས་པ། གཡོན་ཕྱོགས་སུ་རྗེ་བཙུན་
འཇམ་དབྱངས་ལ་ཟབ་མོ་ལྟ་བརྒྱུད་ཀྱི་བླ་མ་རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་
བཞུགས་པ། མདུན་དུ་དྲིན་ཅན་རྩ་བའི་བླ་མ་ལ་ཆོས་འབྲེལ་ཡོད་པའི་
བླ་མ་རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་བཞུགས་པ། དེ་དག་གི་མཐའ་སྐོར་དུ་ཡི་
དམ་སངས་རྒྱས་བྱང་སེམས་དཔའ་བོ་དཔའ་མོ་བསྟན་སྲུང་ཡེ་ཤེས་

「吽」字放光，能仁後上方「金剛持佛」安坐于獅子蓮華日月寶座上。在他的周匝修行加持傳承的上師圍繞而坐，右邊以「至尊彌勒」為首的廣行派傳承上師圍繞而坐，左邊以「文珠菩薩」為首的深觀派諸傳承上師圍繞而坐。面前以具恩根本上師為首諸有法緣關係的上師圍繞而坐。在他們的周圍，上師本尊佛菩薩勇士空行護法眾等圍繞而坐。在他們各自的面前莊嚴圓滿的經案上面安放著各自所講的勝法光明為體的經函，其外調伏各類眾生的化身，不可思議周遍十方。全都歡喜慈祥地護念著自

པའི་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་བཞུགས་པ། དེ་དག་རང་རང་གི་མདུན་ན་གདན་ཁྲི་ཕུན་ཚོགས་ལ་རང་རང་གིས་གསུངས་བའི་ལུང་གི་ཆོས་རྣམས་འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཅན་གྱི་པོ་ཏིའི་རྣམ་པར་ཡོད་པ། དེ་དག་གི་ཕྱི་རོལ་ཏུ་གང་ལ་གང་འདུལ་གྱི་སྤྲུལ་པའི་བཀོད་པ་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པ་ཕྱོགས་བཅུར་འཕྲོ་བ། ཐམས་ཅད་ཀྱང་རང་ཉིད་ལ་དགྱེས་བའི་ཉམས་དང་བཅས་ཏེ་བཞུགས་པར་བསམ། རང་དང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱང་འཁོར་བའི་སྡུག་བསྔལ་ལ་འཇིགས་པ་དང་དཀོན་མཆོག་གི་ཡོན་ཏན་མཐོང་བའི་སྒོ་ནས་མགྲིན་གཅིག་ཏུ་སྐྱབས་འགྲོ་བྱེད་པར་བསམས་ཏེ།

己。思維自己和一切有情都同樣的畏懼輪迴的痛苦，見到了三寶的功德後都同時思念歸依三寶。

ཕྱོགས་བཅུ་དུས་གསུམ་གྱི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་

歸依十方三世一切如來身語意之功德、歸

ཀྱི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཡོན་ཏན་འཕྲིན་ལས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ངོ་བོར་གྱུར་བ་
ཆོས་ཀྱི་ཕུང་པོ་སྟོང་ཕྲག་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞིའི་འབྱུང་གནས། འཕགས་
པའི་དགེ་འདུན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མངའ་བདག། དྲིན་ཅན་རྩ་བ་དང་བརྒྱུད་
པར་བཅས་པའི་དཔལ་ལྡན་བླ་མ་དམ་པ་རྣམས་ལ་སྐྱབས་སུ་
མཆིའོ། །ཞེས་དང་། བླ་མ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། ཞེས་ལན་གང་མང་
བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་བས། བླ་མ་ཐུབ་པའི་དབང་
པོ་དང་དངོས་བརྒྱུད་ཀྱི་བླ་མ་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས།
རང་གཞན་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས་
ཉེས་ལྟུང་སྡིག་སྒྲིབ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁྱད་པར་དུ་བླ་མའི་སྐུ་ལ་བསྙོ་བ་
གསུང་བཅག་པ་ཐུགས་དཀྲུག་པ་ལ་སོགས་པ་བླ་མ་ལ་བརྟེན་པའི་ཉེས་
པ་ཐམས་ཅད་དག། ལུས་དྭངས་གསལ་འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཅན་དུ་གྱུར།

依所有事業為體、八萬四千勝法之生處、歸依一切聖僧眾之主、歸依具恩根本傳承上師。「歸依上師」的祈詞應多念並猛勵祈請。觀想從自己上師能仁體性和直接、簡接傳承諸上師身上降下甘露流，入於自他一切有情的身心，滌淨了一切惡墮罪障，特別于上師毀身、悖語、惱意等，從上師身上所造的一切罪業悉令清淨，身體成為光明瑩澈的自性，壽命、福德、教證功德都獲得增長，別於自他一切眾生悉能獲得上師身語意的加持。作意己歸依上師之救護下。

ཚེ་དང་བསོད་ནམས་ལུང་རྟོགས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་འཕེལ་ཞིང་རྒྱས། ཁྱད་པར་བླ་མའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་བྱིན་རླབས་རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ལ་ཞུགས་པས་བླ་མའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་སོང་སྙམ་བ་བྱ།

དེ་ནས། སངས་རྒྱས་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། །ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། རྡོ་རྗེ་འཆང་སོགས་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐུ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས། རང་གཞན་ཐམསཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས་སྡིག་སྒྲིབ་སྤྱི་དང་། ཁྱད་པར་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་སྐུ་ལ་ངན་སེམས་ཀྱིས་ཁྲག་ཕྱུང་བ། སྐུ་བླུས་ཟོས་པ། ལེགས་ཉེས་ཀྱི་དཔྱད་བརྟགས་པ། གཙུག་ལག་ཁང་དང་མཆོད་རྟེན་བཤིག་པ་སོགས་སངས་རྒྱས་ལ་བརྟེན་ནས་བསགས་པའི་

次「歸依佛」應該多念猛勵祈請，觀想從金剛持等一切佛身降下甘露流，入於自他身心，滌淨罪障源首，特別是噁心出佛身血、食賣佛像所得資財、評論佛像的好壞，毀壞佛殿或佛塔等，自己從佛身上所聚造的罪障全部清淨，諸佛身語意的加持入於自他一切眾生悉獲加持。作意已歸依佛之救護下。

སྡིག་སྒྲིབ་དག། སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་བྱིན་རླབས་
རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ལ་ཞུགས་པས་དེའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་པར་
བསམ།

ཆོས་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། །ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་
གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། ཆོས་པོ་ཏི་རྣམས་ལས་བདུད་
རྩིའི་རྒྱུན་བབས། རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་
པས་སྡིག་སྒྲིབ་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་དུ་གསུང་རབ་རྣམས་ཟོང་དུ་བྱས་པ།
གཏའ་མར་བཅུག་པ། ས་སྨྲི་མོ་ལ་བཞག་པ། འགོམ་ཡུག་བྱས་པ་
སོགས་དང་། ལྷག་པར་ཡང་ཆོས་དང་ཆོས་སྨྲ་བ་ལ་སྨད་པ། བཤད་
སྒྲུབ་ཀྱི་གེགས་བྱས་སོགས་ཆོས་སྤོང་གི་ལས་ངན་སྡིག་སྒྲིབ་ཐམས་

次「歸依法」應多念猛勵祈請，觀想從諸法經函中降下甘露，流入於自他有情身心，滌淨罪障源首，特別是販賣佛經、抵押佛經、置於低處汙地不淨處、跨越佛經等，謗法及說法者、作障他人的講修等一切斷法惡業罪障全部獲得清淨，作意歸依法之救護下。

ཅན་དེ་གནས་དེའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་པའི་དམིགས་པ་བྱེད།

དགེ་འདུན་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། །ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པའི་ཚེ། བྱང་སེམས་ཉན་རང་དཔའ་བོ་དཔའ་མོ་བསྟན་སྲུང་ཡེ་ཤེས་པའི་ཚོགས་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས། རང་གཞན་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས། དགེ་འདུན་གྱི་དབྱེན་བྱས་པ། དགེ་འདུན་གྱི་དཀོར་ལ་འབག་པ། སྐུར་པ་བཏབ་པ་སོགས་དགེ་འདུན་དཀོན་མཆོག་ལ་བརྟེན་ནས་བསགས་པའི་སྡིག་སྒྲིབ་ཐམས་ཅད་དག། དགེ་འདུན་དཀོན་མཆོག་གི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་སོང་སྙམ་དུ་བསམ་ལ་དགའ་བ་སྐྱེད།

次「歸依僧」應多次念誦猛勵祈請，觀想從菩薩、聲聞、緣覺、勇士、空行護法智慧聖眾的身上降下甘露流，入於自他一切有情身心，淨滌破和合僧、盜僧物、恣意謗僧等依於僧寶上面所聚集的一切罪障。全得清淨。作意歸依僧之救護下。

ཡི་དམཆོས་སྲུང་རྣམས་ལོགས་སུ་བྱེད་ན། ཡི་དམ་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་ལྷ་ཚོགས་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། །ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། ཡི་དམ་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས། རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས། རིགས་ལྔ་སྤྱི་བྱེ་བྲག་གི་རྩ་བ་དང་ཡན་ལག་གི་དམ་ཚིག་ཉམས་ཆག་ཐམས་ཅད་བྱང་ཞིང་དག་ནས་ཡི་དམ་རྣམས་ཀྱི་བྱིན་རླབས་ཞུགས་ཏེ་རིམ་གཉིས་ཀྱི་རྟོགས་པ་ཁྱད་པར་ཅན་རྣམས་སྐྱེ་བའི་སྣོད་རུང་དུ་གྱུར་པར་བསམ།

本尊護法等如果單令念誦的話。「歸依本尊輪圍的聖眾眷屬。」應多念猛勵祈請。觀想從本尊等身中降下甘露流入於自他一切有情身心，淨滌於五部根本及支分的一切三昧耶的失壞等過失，全得清淨後獲得諸本尊的加持，成為勝證二次第的堪能法器。

དཔལ་མགོན་དམ་པ་ཆོས་སྐྱོང་བའི་སྲུང་མ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་

復次，「歸依守護依怙勝法慧眼護法」。應

དང་ལྡན་པ་རྣམས་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ། །ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། མགོན་པོ་ཕྱག་དྲུག་པ་སོགས་ཆོས་སྐྱོང་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་ལས་འོད་ཟེར་མེ་འོད་ལྟ་བུ་འཕྲོས་ནས་རང་གི་ལུས་ལ་ཞུགས་པས་སྡིག་སྒྲིབ་ནང་གི་གདོན་ཐམས་ཅད་བསྲེགས་ཏེ་རོ་མེད་དུ་བྱས། ཆོས་སྐྱོང་རྣམས་ཀྱི་བྱིན་རླབས་རང་གི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས་ཕྱིན་ཆད་ནད་རིམས་གདོན་བགེགས་སོགས་གང་གིས་ཀྱང་མི་ཚུགས་པའི་བསྲུང་བ་ཆེན་པོར་གྱུར་པའི་དམིགས་པ་བྱེད།

多念並猛勵祈請。觀想六臂怙主等護法身放如火焰之光明入於自他一切有情身心，將一切罪障病魔等焚燒成灰燼，由於眾護法的加持入於自他有情身心，自後獲得一切瘟疫魔障不能侵擾作障的加持。

མདོ་ལུགས་ཁོ་ན་ལྟར་བྱེད་ན་གོང་མ་རྣམས་ཀྱི་ཚེའང་བདུད་རྩི་འབེབ་སྦྱང་མི་བྱེད་པར་དེ་དག་ལས་འོད་འཕྲོས་ཏེ་རང་ལ་ཐོག་པས་

如果僅按顯教修而不觀修先前的甘露流注等，則應觀想從三寶身，放光照射加持自他

བྱིན་གྱིས་བརླབས་པ་དང་། ཞལ་ནས། ཁྱེད་ཅག་འཁོར་བསྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱ་མཚོ་ལས་སྒྲོལ་བའི་མགོན་སྐྱབས་དཔུང་གཉེན་ངེད་རྣམས་ཀྱིས་བྱའོ། །ཞེས་གསུང་ལྷང་ལྷང་བྱོན་ནས་ཞལ་གྱིས་བཞེས་པར་བསམ་ལ་དགའ་བ་དང་། སླར་ཡང་ལུས་ཀྱི་བ་སྤུ་གཡོ་ཞིང་མིག་ནས་མཆི་མ་འཁྲུག་པའི་དད་པ་ཤུགས་དྲག་པོ་གསོལ་བཏབ་ཀྱིན་སྐྱབས་འགྲོ་བྱེད། དེ་ལྟར་སོ་སོར་བྱས་ཏེ་ཐུན་མོང་དུ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཞིང་སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་དཔེར་ན་དམག་ལ་སོགས་པའི་འཇིགས་པ་ཆེན་པོ་བྱུང་བའི་ཚེ་བཟའ་ཚང་གི་དཔོན་དེས་རང་གཅིག་པུ་ཙམ་ཐར་མི་བྱེད་པར་གཉེན་བཤེས་རྣམས་ཀྱི་མགོ་འདྲེན་པ་ལྟར་སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་དོན་གཙོ་བོར་ཡིད་ལ་བཞག་སྟེ། སངས་རྒྱས་ཆོས་དང་ཚོགས་ཀྱི་མཆོག་རྣམས་ལ། །བྱང་ཆུབ་བར་དུ་བདག་ནི་སྐྱབས་སུ་མཆི། །

有情，及口中朗言：「我等當為汝等自輪迴苦海解脫之依怙軍。」如是思維已心生歡喜，又復身毛聳立痛苦流涕猛勵祈請而作歸依。如是各各所作即為共同歸依。

發心者。譬如大軍來臨時產生大怖畏時，家長不只自己逃難，而是想著攜帶諸親眷共同脫離災難。應安置有情利益為主復念歸依文：「諸佛正法賢聖僧，直至菩提永歸依。」

ཞེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་གསོལ་བ་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། ཚོགས་ཞིང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐུའི་ཆ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས། རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སེམས་ལ་ཞུགས་པས་སྡིག་སྒྲིབ་ཐམས་ཅད་དག། ལུས་དྭངས་གསལ་འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཅན་དུ་གྱུར། ཚེ་དང་བསོད་ནམས་ལུང་རྟོགས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་འཕེལ་ཞིང་རྒྱས། ཁྱད་པར་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་བྱིན་རླབས་རང་གཞན་ཐམས་ཅད་ལ་ཞུགས་པར་བསམ།

དེ་ནས་བདག་གིས་སྦྱིན་སོགས་བགྱིས་པའི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། །འགྲོ་ལ་ཕན་ཕྱིར་སངས་རྒྱས་འགྲུབ་པར་ཤོག།

ཅེས་ལན་གང་མང་བརྗོད་ཅིང་སེམས་བསྐྱེད་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བསྒོམས་པས། ཐུབ་པའི་དབང་པོའི་སྐུ་ལས་རང་འདྲ་གཉིས་པ་ཞིག་ཆད་ནས་

應多念並猛勵祈請。觀想從彼資糧田身中降下甘露流入於自他一切有情身心，淨滌所有罪障，無餘清淨，身體瑩澈為光明自性，一切壽命、福德、教證功德悉得增長，自他有情都得到三寶的加持。次念誦發心文：

「我以所修諸資糧，為利有情願成佛。」

應多念並猛勵發心後，觀想「能仁」之分身傾刻融入自身，自己剎那變成「能仁」，從自所

རང་ཉིད་ལ་ཐིམ་པས་རང་ཉིད་ཀྱང་ཐུབ་པའི་དབང་པོའི་སྐུར་ལམ་གྱིས་གྱུར། རང་ཉིད་ཐུབ་དབང་དུ་གྱུར་པའི་སྐུ་ལས་འོད་ཟེར་འཕྲོས། མཐའ་སྐོར་ན་ཡོད་པའི་ཕ་མ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་ཕོག་པས་སོ་སོའི་སྡིག་སྒྲིབ་དང་སྡུག་བསྔལ་ཐམས་ཅད་སྦྱངས་ནས་ཐམས་ཅད་ཐུབ་དབང་གི་གོ་འཕང་ལ་བཀོད་པར་བསམས་ཏེ་སེམས་བསྐྱེད་འབྲས་བུ་ལམ་བྱེད་ཀྱི་ཚུལ་དུ་བསྒོམས། འདི་ཙམ་ཤེར་མདོའི་གླེང་གཞི་སོགས་སུ་སྐད་ཅིག་དེར་ངན་སོང་སྟོངས་པར་གསུངས་པ་དང་མཐུན་ཅིང་། གཙུག་ན་རིན་ཆེན་གྱི་མདོ་ལས་བདག་གི་ལུས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སུ་མོས། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐུའི་གནས་སུ་མོས་པར་གསུངས་པ་དང་དོན་མཐུན་པས་མདོ་ལུགས་རྐྱང་པ་ལའང་འགལ་བ་མེད་པར་རྗེ་བཙུན་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན་དཔལ་

成「能仁佛」身放大光明，照顧護輪迴中的一切父母有情，他們各自的罪障及一切痛苦得以滅除後，被安置在佛陀的果位上。並思維發心果為道用之修法。《般若經之因緣品》中云:「如果這樣修的話，惡趣剎那消失。」《寶髻經》中云:「勝解自身為一切有情身，勝解一切有情身為佛身。」此中義理相同故於顯教亦不相違。至尊「也協堅贊」曾如是說。

བཟང་པོའི་ཞལ་ནས་གསུངས་སོ། །

དེ་ནས་མཁའ་འགྲོ་མ་རྡོ་རྗེ་གུར་གྱི་རྒྱུད་ལས་གསུངས་པའི་

རྒྱུན་བཤགས་སམ་ཡན་ལག་བདུན་པར་གྲགས་པ།

དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་བདག་སྐྱབས་མཆི། །

ཞེས་སོགས་ཀྱང་འདིའི་དཀྱུས་སུ་འདོན་སྲོལ་ཡོད་པ་བཞིན་བྱེད་ན་

《空行母金剛寶帳續》中名為:「懺續或七支供:

「我歸依三寶,罪障各各懺,

隨喜有情善,意持正等覺。

諸佛正法賢聖僧,直至菩提永歸依。

為成自他二利故,於此勤發菩提心。

最勝菩提心發已,一切有情為我客。

菩提勝行悅意行,為利有情願成佛。」

在此有誦持的習慣,如文中之次第。一切依基

ཚིག་རིས་ཀྱི་རིམ་པ་ལྟར། ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་རྟེན་ཞིང་ས་ལྟ་བུའི་སྐྱབསའགྲོ་དང་ཞིང་ལ་རྡོ་དང་གསེག་མ་སོགས་སེལ་བ་བཞིན་དུ་འགལ་རྐྱེན་སྡིག་པ་བཤགས་པ་དང་། དེར་ཆུ་ལུད་འདེབ་པ་ལྟར་རྗེས་སུ་ཡི་རང་གི་སྒོ་ནས་མཐུན་རྐྱེན་ཚོགས་བསགས་པ་དང་། དེ་ནས་ས་བོན་ལྟ་བུའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་བསྐྱེད་པ་དང་།

དེ་རྗེས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེར་འཚོའི་རྟེན་དུ་གྱུར་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སྤྱོད་པའི་ལོ་ཏོག་སྤེལ་བ་སོགས་ཀྱི་དམིགས་རྣམ་རྒྱུད་འཁྲུལ་ངེས་བྱ། དེ་ནས་ཚད་མེད་པ་བཞི་བསྒོམ་པ་ནི་སེམས་བསྐྱེད་ཀྱི་དམིགས་རྣམ་དེ་ཉིད་ཇེ་རྒྱས་སུ་གཏོང་བ་ཡིན་ཏེ། སེམས་བསྐྱེད་སྐབས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་བྱའོ་སྙམ་པའི་དོན་ནི་སྡུག་

如田地的歸依。如除田地中石粒，以懺悔滅除違緣罪墮；如澆水施肥等，以隨喜聚集順緣資糧；發勝菩提心如種子，能增長成為一切有情生存滋長所依的菩提勝行莊稼。應如理抉擇獲得決定。

次修「四無量心」。發心所緣輾轉增上更為廣大就是為利益一切眾生而發心，所講義利，不外就是滅苦予樂二種，即悲能拔苦，慈能予樂。思維世間有漏安樂是不可靠的，終是虛幻不實，故應歡喜求住于諸時都不壞失的無

བསྔལ་སེལ་བ་དང་བདེ་བ་བསྒྲུབ་པ་གཉིས་ལས་མ་འདས་ཤིང༌། སྡུག་བསྔལ་སེལ་བར་འདོད་པ་ལ་སྙིང་རྗེ། བདེ་བ་བསྒྲུབ་པར་འདོད་པས་བྱམས་པ། བདེ་བའང་ཟག་བཅས་ཀྱི་བདེ་བ་ཙམ་ལ་ཡིད་བརྟན་མེད་པ་མཐར་བསླུ་བའི་ཆོས་ཅན་ཡིན་པས། ཟག་མེད་ཀྱི་བདེ་དགའ་ནམ་ཡང་མི་ཉམས་པ་ཞིག་ལ་འགོད་པར་འདོད་པ་དགའ་བ། དེའང་ཕྱོགས་རིས་ཅན་མ་ཡིན་པར་དགྲ་གཉེན་པར་མ་ཀུན་ལ་སྙོམས་པ་ཞིག་དགོས་པས་བཏང་སྙོམས་ཏེ་བཞིར་ཕྱེ་བ་ཡིན་ནོ། །

漏安樂。這中間也包括沒有冤親分別，對母等有情咸住平等。詳分有四。

དེས་ན་དེ་སྒོམ་ཚུལ་ནི། མ་རྒན་སེམས་ཅན་འདི་རྣམས་ཐོག་མ་མེད་པ་ནས་བདེ་བ་ཁོ་ན་འདོད་ཀྱང་དེའི་རྒྱུ་མ་བསྒྲུབས་པས་བདེ་བ་རྣལ་མ་ཞིག་དང་མ་ཕྲད་པར་འདུག། ད་ལྟ་བདེ་བར་བློ་མ་པ་བག་རེ་

「慈無量心」。就是說這些慈母有情從無始來，雖然很想獲得安樂，但是沒有修行安樂的因，所以沒能得到一個真實的安樂，現前即

ཡོད་ནའང་མྱུར་དུ་སྡུག་བསྔལ་དུ་འགྱུར་ནས་འགྲོ་བས་བདེ་བ་དང་བདེ་བའི་རྒྱུ་དང་ལྡན་ན་ཅི་མ་རུང་། ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་བྱམས་པ་དང་།

使有相似的安樂，也會很迅速的被痛苦所遮沒，由故能迅速獲得具足安樂和安樂因，該有多好啊！願他們都獲得安樂和安樂因，就是「慈無量心」。

འདི་རྣམས་ཐོག་མེད་ནས་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱུ་འབའ་ཞིག་བསྒྲུབས་པས་སྡུག་བསྔལ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་མྱངས་ཤིང་ད་ལྟའང་མྱོང་བཞིན་དུ་དེའི་རྒྱུ་སྒྲུབ་པར་བདུག་པས་སྡུག་བསྔལ་དང་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱུ་དང་བྲལ་ན་ཅི་མ་རུང་། བྲལ་བར་གྱུར་ཅིག་སྙམ་པའི་སྙིང་རྗེ་དང་།

「悲無量心」。就是說一切有情從無始以來，勤造苦因，感受無量痛苦，到了現在還沒能脫離痛苦，繼續聚造了無量痛苦因故，能遠離痛苦及痛苦因該有多好啊！願一切有情能遠離苦痛和痛苦因，就是「悲無量心」。

འདི་རྣམས་སྡུག་བསྔལ་མེད་པའི་བདེ་བ་དང་བདེ་བའི་རྒྱུ་ཐམས་ཅད་དང་མ་བྲལ་ན་ཅི་མ་རུང་། མི་འབྲལ་བར་གྱུར་ཅིག། དེ་ལྟ་བུ་བྱུང་ན་དགའ་ཨང་སྣམ་དུ་དགའ་བ་དང་འདི་རྣམས་ཀྱིས་ཐོག་མེད་ནས་ཕན་ཚུན་དུ་འགའ་ཞིག་ལ་ཉེ་བར་བཟུང་། འགའ་ཞིག་ལ་རིང་བརབཟུང་ནས་ཆགས་སྡང་གིས་ལས་ངན་སྣ་ཚོགས་བསགས་པའི་དབང་གིས་སྐྱིར་འཁོར་བ་དང་། ཁྱད་པར་ངན་འགྲོའི་སྡུག་བསྔལ་དཔག་མེད་མྱོང་བར་འདུག། འདི་རྣམས་ཕན་ཚུན་ལ་ཉེ་རིང་དུ་བཟུང་སྙེ་ཆགས་སྡང་གི་སེམས་དང་བྲལ་ནས་བཏང་སྙོམས་ལ་གནས་ན་ཅི་མ་རུང་། གནས་པར་གྱུར་ཅིག། བདག་གིས་ཀྱང་འདི་རྣམས་ལས་ཁ་ཅིག་ལ་ཉེ་བ་དང་། ཁ་ཅིག་ལ་རིང་བར་བཟུང་ནས་ཆགས་སྡང་མི་བྱེད་པར་ཐམསཅད་ལ་སེམས་སྙོམས་པར་བྱའོ། །ཞེས་བཏང་སྙོམས་ཀྱི་

「喜無量心」。就是希望一切有情不離沒有痛苦的安樂和安樂因，該有多好啊！如果見到他們非常的安樂，自己的心裡也非常的歡喜，這即是「喜無量心」。

「捨無量心」。一切有情從無始以來互相持視為親眷或冤敵，以貪瞋等三毒，聚造種種惡業輾轉增上。所以在輪迴特別是在惡趣感受到無量痛苦。那麼，一切眾生能遠離互持冤親貪瞋的心而安住於平等捨，該有多好啊！我也應該對一切有情或親或仇不起貪瞋平等而住，願諸眾生遠離貪瞋住平等捨。這就是「捨

དམིགས་པ་རྣམས་གསལ་བཏབ་ལ།

ངག་ཏུ། མ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་བདེ་བ་དང་བདེ་བའི་རྒྱུ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྡུག་བསྔལ་དང་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱུ་དང་བྲལ་བར་གྱུར་ཅིག། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྡུག་བསྔལ་མེད་པའི་བདེ་བ་དང་མི་འབྲལ་བར་གྱུར་ཅིག། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཉེ་རིང་ཆགས་སྡང་དང་བྲལ་བའི་བཏང་སྙོམས་ལ་གནས་པར་གྱུར་ཅིག། ཅེས་ཚད་མེད་བཞི་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བསྒོམས་པས་ཚོགས་ཞིང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐུ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་དཔག་ཏུ་མེད་པ་བྱུང་ནས་ཕ་མ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་ཕོག་པས་ཉེ་རིང་ཆགས་སྡང་ལ་སོགས་པའི་སྡིག་སྒྲིབ་ལས་ཉོན་ཐམས་ཅད་དང་དེས་བསྐྱེད་པའི་

無量心」。

「願諸眾生永具安樂及安樂因，

願諸眾生永離痛苦及痛苦因，

願諸眾生永具無苦之樂我心怡悅，

願諸眾生遠離冤親貪瞋住平等捨。」

這個四無量心的誦詞要多念並猛勵修習四無量心。然後觀想從資糧田身出無量甘露流，頒賜給一切有情父母，流入他們的身心，從冤親貪瞋等所出生的一切罪障業惑，及由此所產生的痛苦，全得清淨。獲得無量圓滿，無漏安樂。

སྡུག་བསྔལ་ལ་སོགས་པ་སྦྱངས། ཟག་པ་མེད་པའི་བདེ་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཐོབ་ཅིང་ཚད་མེད་བཞི་ལ་གནས་པར་གྱུར་སོང་སྙམ་དུ་བསམ་མོ། །

淨住四無量心。

བཏང་སྙོམས་ནི་དཀོན་མཆོག་བརྩེགས་པའི་ཆོས་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྡེ་སྣོད་ལས་འབྱུང་བ་ལྟར་རྒྱ་ཆེ་བས་མཇུག་ཏུ་བཞག་པ་ཡིན་ཀྱང་། ཤེར་ཕྱིན་གྱི་མདོ་དང་མངོན་པར་རྟོགས་པའི་རྒྱན་ལས་རྣམ་རྫོགས་སྦྱོར་བའི་དྲོད་ཀྱི་སྐབས་སུ་མཉམ་པའི་སེམས་སོགས་བཅུ་གསུངས་པ་ལྟར་ཇོ་བོའི་མན་ངག་གིས་སེམས་སྙོམས་པ་སྔོན་དུ་འགྲོ་དགོས་པས། ངག་ཏུ་བརྗོད་སྐབས་ཀྱང་། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཉེ་རིང་ཆགས་སྡང་གཉིས་དང་བྲལ་བའི་བཏང་

平等心者。在《寶積經》中的「菩薩藏品」中廣說故安置在後面。而《般若經》和《現觀莊嚴論》中云:「圓加行暖位時講十種平等心。」但阿底峽尊者的教授則立捨平等心在前，如在念誦時，「願諸眾生遠離冤親貪瞋住平等捨」也有受持在前頭的。有這樣的念誦常規，所以沒有區別應生勝信。

སྙོམས་ལ་གནས་པར་གྱུར་ཅིག། ཅེས་པ་སྨོན་དུ་བླངས་ནས་འདོན་པའི་ཕྱག་བཞེས་ཀྱང་ཡོད་པས་གང་མོས་བྱ།

དེ་ནས་ཟབ་རྒྱས་ཀྱི་ལམ་ལ་བཀར་སྒོམ་དང་འབྲེལ་བའི་དད་པས་ཀུན་ནས་བསླངས་ཏེ།

གང་གིས་རྟེན་ཅིང་ཞེས་སོགས་འདོན།

然後，配合串修深廣道，以與此相關的信心至誠念誦如下頌詞：

「諸法從緣生，不生亦不滅，

不斷亦不常，不來亦不去，

不異亦不一，極息眾戲論，

大覺佛所說，勝法我敬禮。

求寂諸聲聞，以遍智引導，

令眾趣寂滅；諸利生菩薩，

依以道種智，成辦世間利；

所有能仁佛，具一切種智，

宣演各類法；為聲聞菩薩，

如來之母前，我等虔敬禮。

滅除分別網，具有深廣身，

普賢大光明，遍照我敬禮。

具圓滿功德，無餘眾生怙，

盡摧一切魔，乃至其眷屬；

現證一切法，所有如來佛，

乃至聖眷眾，於此祈降臨；

如佛誕生時，諸天為沐浴，

ཁྲུས་གསོལ་བྱེད་ན་ཁྲུས་ཁང་གསལ་བཏབ་སྟེ་དེར་སྤྱན་དྲངས་ལ་ལྷ་རྣམས་ཀྱིས་བདུད་རྩིས་གང་བའི་བུམ་པ་ཐོགས་ནས་སྐུ་ཁྲུས་གསོལ་བ་དང་། ལྷ་རྫས་ཀྱི་ན་བཟའ་དང་རྒྱན་འབུལ་བའི་དམིགས་པ་སོགས་ཚིག་རིས་ལྟར་བྱ། སྔོན་ཡན་ལག་བདུན་པ་རྒྱས་པར་བྱས་ལ་མཎྜལ་སོ་བདུན་མའམ་བདུན་མ་དབུལ། ཡོན་ཏན་གཞིར་གྱུར་མའམ་

以清淨天水，灌浴諸如來。」

遍地香塗鮮妙雜花溥，須彌四州日月頂莊嚴，以此所嚴諸佛剎土獻，願諸眾生清淨佛剎行。俄當格熱拉那曼查拉康呢雅達雅麥。」

如果要浴佛的話，應觀想成立沐室宮殿，然後迎請諸天以盈瓶甘露從頂間向下為作灌沐，並供以天衣，寶飾等應如詞觀誦，如果願樂的話可詳作七支供，曼查拉三十七堆或七堆。以功德源流頌及三事作祈請。起座時，觀

འོད་ཆེན་པོ་གསུམ་གྱི་སྒོ་ནས་གསོལ་བ་གདབ། ཐུན་བསྡུ་བའི་ཚེ། བླ་མ་ཐུབ་པའི་དབང་པོའི་ཐུགས་ཀ་ནས་འོད་ཟེར་འཕྲོས། མཐའ་སྐོར་ན་བཞུགས་པའི་ཚོགས་ཞིང་རྣམས་ལ་ཕོག་པས་ཐམས་ཅད་འོད་དུ་ཞུ་ནས་ཐུབ་དབང་ལ་ཐིམ། ཐུབ་དབང་རང་གི་སྨིན་མཚམས་སུ་ཐིམ་པས་རྒྱུད་བྱིན་གྱིས་བརླབ་པའི་མོས་པ་བྱའོ། །མཇུག་ཏུ་དགེ་བ་རྣམས་བཟང་པོ་སྤྱོད་པ་སོགས་ཀྱི་སྒོ་ནས་གནས་སྐབས་དང་མཐར་ཐུག་གི་སྨོན་གནས་རྣམས་སུ་འདུན་པ་དྲག་པོས་བསྔོ་བ་དང་སྨོན་ལམ་བྱའོ། །

༣གསུམ་པ་སྐྱབས་སུ་སོང་བའི་ཕན་ཡོན་ལ། རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་དཀོན་མཆོག་རྒྱལ་མཚན་གྱི་ལམ་རིམ་ལས།

སྐྱབས་འགྲོས་སངས་རྒྱས་པར་ཚུད་སྡོམ་པ་ཀུན། །སྐྱེ་བའི་

想從「能仁」心間放光照攝安住在輪圍的資糧田諸眾，一切化光融入「能仁」心間，「能仁」化光融入自己的眉間，加持自他身心。最後以《普賢行願品》等猛勵欲樂回向發願現時及究竟的眾願處。

三、歸依三寶之功德。共分為八種。

如金剛持「三寶幢」的《道次第論》云：

「歸依入佛教，為眾戒所依，

ཧེན་དུ་འགྱུར་ཞིང་སྔོན་བསགས་ཀྱི། །ལས་སྒྲིབ་ཐམས་ཅད་སྲ་བཅིང་ཟད་པར་འགྱུར། །སྐྱབས་སོང་བསོད་ནམས་བློ་ཡིས་གཞལ་མི་ནུས། །ངན་འགྲོར་མི་ལྟུང་མི་དང་མི་མིན་གྱི། །བར་ཆད་དག་གིས་མི་ཚུགས་ཅི་བསམ་འགྲུབ། །མྱུར་དུ་འཚང་རྒྱའི་ཕན་ཡོན་བརྒྱད་བསམ་ནས། །ཉིན་དང་མཚན་དུ་སྐྱབས་འགྲོ་ལན་གསུམ་བྱ། །ཞེས་པ་ལྟར་བརྒྱད་ལས།

དང་པོ་ནང་པ་སངས་རྒྱས་པར་ཚུད་པ་ནི། སྤྱིར་ཕྱི་པ་དང་ནང་བའི་ཁྱད་པར་འཇོག་ཚུལ་མང་པོ་བཤད་ཀྱང་། མཉམ་མེད་ཇོ་བོ་ཆེན་པོ་དང་ཤཱནྟི་པ་གཉིས་ཀྱིས་སྐྱབས་འགྲོའི་སྒོ་ནས་འཇོག་པར་གསུངས། ཇོ་བོ་ཆེན་པོ་བོད་ཀྱི་རྒྱལ་བློན་རྣམས་ཀྱིས་དཀའ་ཚེགས་ཆེན་པོས་

先前所聚業，一切滅而盡，
歸依諸福德，以意不能量，
不墮於惡趣，人及非人障，
以故不能害，成辦諸如意，
速成佛八德，此中勝利樂，
如是思維已，晝夜各三歸。」

（一）歸依是入佛教之數。

總於佛教及外道的差別，雖然安立的方法很多，但「阿底峽」尊者和「希德巴」大師二人都以歸依來安立。藏地王臣歷盡艱辛迎請來

སྤྱན་དྲངས་སྐབས་ཀྱང་བོད་སྟོན་རྣམས་གསང་སྔགས་ཟབ་མོའི་ཆོས་འདི་ལས་ལྷག་པ་མེད་ཟེར་བའི་ཁ་པོ་ཅན་ཞིག་གསུང་དུ་རེའང་། ཇོ་བོ་ཆེན་པོ་སམ་མཛངས་ཀྱིས་བུ་གསོ་བའམ། ནད་པ་ལུས་ཟུངས་གསོ་བ་བཞིན་སློབ་མའི་རྒྱུད་ཚོད་དང་འཚམ་པ་ཞིག་དགོས་པར་གཟིགས་ནས་སྐྱབས་འགྲོ་ལས་འབྲས་ཀྱི་ཆོས་སྐོར་འདི་ཁོ་ན་གསུང་བསམ་ཚན་ལའང་བླ་མ་སྐྱབས་འགྲོ་བ་དང་ལས་འབྲས་བར་གྲགས་པ་བྱུང་སྟེ། དེ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་བསྟན་པའི་མིག་ལྟོས་དང་རྗེས་འཇུག་གི་ཉམས་ལེན་ལ་ཕན་པ་ཆེན་པོ་བྱུང་ངོ་། །

བླ་མ་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོར་རློམ་ཞིང་ཀུན་གྱིས་དེ་ལྟར་བཀུར་ནའང་ནང་དུ་སྐྱབས་འགྲོ་རྣམ་དག་ཅིག་མེད་ན་ཕྱི་ནང་གི་

「阿底峽」尊者時期，「阿底峽」尊者給藏人云：沒有比這個密法（歸依）更深之法可說。唯以悲憫之心，如母愛子，予與對症下藥，僅多講說歸依業果等法。所以在藏地多稱歸依喇嘛和業果喇嘛。僅管如此對佛教及弟子修持方面起到了很大的作用。

至尊「也協堅贊」云：「雖然自詡為上師大善知識，別人也如是恭敬，但如果內心沒有

འཇོག་ལ་ནས། གནས་བརྟན་ཞལ་མར་གཟིགས་ཤིག་འདུག་སྙེ་སངས་རྒྱས་བསྟན་པའི་སྒོ་ནང་དུ་མཚུད་འདུག་ཅེས་པའི་དཔེར་འགྲོ་ཉན་ཡོད་ཅེས་རྗེ་བཙུན་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན་དཔལ་བཟང་པོས་གསུངས་སོ། །

གཉིས་པ་སྡོམ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྟེན་དུ་འགྱུར་བ་ནི་མཛོད་འགྲེལ་ལས།

སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བ་རྣམས་ནི་སྡོམ་པ་ཡང་དག་པར་བླངས་པ་ཐམས་ཅད་ལ་སྒོར་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་དང་།

རྩ་བ་རེ། གཞན་ལ་བསྙེན་གནས་ཡོད་མོད་ཀྱི། །སྐྱབས་སུ་མ་སོང་བ་ལ་མེད། །ཅེས་སྡོམ་པ་གོང་འོག་ཀུན་གྱི་རྟེན་མེད་མི་རུང་དུ་གསུངས་ཏེ། ས་བོན་མང་ཉུང་གང་འདེབས་ཀྱང་རང་ཚོད་ཀྱི་ཞིང་ས་རེ་དགོས་

清淨歸依，只不過是上座下視罷了，可說是空有其表而實質上仍未入佛門。」

（二）歸依是眾戒之所依。

如《俱舍論釋》中云：「歸依是授受一切戒律的勝門。如《俱舍本頌》中云：

「近住餘亦有，不受歸依無。」

歸依是戒律的生長地，猶如播種不在種子多少，而是需要一塊相應的土地。同樣受別解脫戒也須要歸依作根本，歸依就是眾戒的基礎。

པ་ཁྲིད་མེད་པ་ལྟར་སྡོམ་པ་སོ་སོ་ལ་རྟེན་རྒྱ་ཆེ་ཆུང་གི་སྐྱབས་འགྲོ་རེ་གཞིར་བྱེད་དགོས་པས། འབོག་ཆོག་རྣམས་ལས་སྐྱབས་འགྲོ་སྔོམ་བྱེད་དུ་བྱས་ཞེས་པའི་དོན་ཡང་དེ་ཡིན་ནོ། །

《傳戒儀軌》中將歸依受為前行也就是這個道理。

གསུམ་པ་སྔོན་བསགས་པའི་སྡིག་སྒྲིབ་ཟད་པར་འགྱུར་བ་ནི། ལམ་རིམ་ཆེན་མོ་ལས། ཕག་ཏུ་སྐྱེས་བར་འགྱུར་བའི་ལྷའི་དུས་སྐྱབས་འགྲོ་བྱས་པས་དེར་མ་སྐྱེས་པ་ལྟ་བུ་སྟེ་སྐྱབས་འགྲོ་བྱས་པས་ངམ་འགྲོའི་རྒྱུ་དག་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ། སྡིག་པ་ཆེན་པོ་ཆེ་བྱས་ནས་ངན་འགྲོའི་གཡང་སར་ལྷུང་དུ་ཉེ་བའང་ལྷ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཞབས་ལ་འཆང་དུ་ཡོད་པའི་དུས་འདིར་བློ་འགེལ་ནུས་ན་འཇིགས་པ་དེ་ལས་ཐར་པ་ལ་ཚོགས་མེད་པས་འབད་རིགས་པ་ནི།

（三）滅盡從前所聚造之罪障。

如《道次第廣論》中云：「即將投生為豬的天子，通過歸依後沒有投生為豬，以歸依故惡趣因得清淨。」雖然造作了極大罪業即便是在頻臨惡趣深淵的時候，如果能對上師三寶生起不共信心受持三歸，也能從此大怖畏中不假費力而得解脫。」如《入行論》中云：

སྤྱོད་འཇུག་ལས།

སྡིག་པ་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་བྱས་ན་ཡང་། །དཔའ་ལ་བརྟེན་ནས་འཇིགས་པ་ཆེན་པོ་ལྟར། །གང་ལ་བརྟེན་ནས་ཡུད་ཀྱིས་སྒྲོལ་འགྱུར་བ། །དེ་ལ་བག་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཅིས་མི་བརྟེན། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

「如人雖犯大重罪，依勇士故能除怖，

依此能令速解脫，諸畏罪者豈不依。」

བཞི་པ་བསོད་ནམས་རྒྱ་ཆེན་པོ་གསོག་པ་ནི། ཕར་ཕྱིན་བསྡུས་པ་ལས།

སྐྱབས་སོང་བསོད་ནམས་གཟུགས་ཡོད་ན། །ཁམས་གསུམ་འདི་ཡང་སྣོད་དུ་ཆུང་། །རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོ་ཆུ་ཡི་གཏེར། །ཕུལ་གྱིས་གཅལ་བར་གཞལ་མི་ནུས། །ཞེས་གཟུགས་སུ་གྲུབ་ན་ནམ་མཁའི་ཁྱོན་

（四）聚集廣大福德。

如《攝般若頌》云：

「如歸依福德，以形相安立，

則盡此三界，亦嫌其器小，

猶如大海水，以握不能量。」

ལའང་མི་ཤོང་བར་གསུངས་སོ། །དེའི་རྒྱུ་མཚན་ནི་འཆི་མེད་རྔ་སྒྲའི་གཟུངས་ལས།

སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་བསམ་མི་ཁྱབ། །དམ་པའི་ཆོས་ཀྱང་བསམ་མི་ཁྱབ། །འཕགས་པའི་དགེ་འདུན་བསམ་མི་ཁྱབ། །བསམ་མི་ཁྱབ་ལ་དད་རྣམས་ཀྱི། །རྣམ་པར་སྨིན་པའང་བསམ་མིཁྱབ། །ཅེས་དང་།

སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་མདོ་ལས། དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ། ན། དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཚད་མེད་པ་དེ་བཞིན་དུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ལ་ཡོན་ཕུལ་བའང་ཚད་མེད་དོ། །མཐའ་ཡས་

就是說如果歸依的功德有形相的話，那麼盡虛空界也不能容納，其原因如《無死鼓音陀羅尼》中云：

「諸佛不思議，正法不思議，

聖僧不思議，于諸信士眾，

果報不思議。」

《觀音經》中云：「諸善逝如來、佛法不思議故，供養諸善逝如來的功德也感得無量無邊不可思議無等無數。以三寶的功德及大悲不

སོ། །བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་བོ། །མཚུངས་པ་མེད་དོ། །གྲངས་མེད་དོ། །ཞེས་ཡུལ་དཀོན་མཆོག་གི་ཡོན་ཏན་དང་ཐུགས་རྗེ་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པའི་དབང་གིས་དེ་ལ་བརྟེན་པའི་བསོད་ནམས་ཀྱི་ཕུང་པོའང་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པ་དང་ཟད་པ་མེད་པར་གསུངས་ཏེ། བློ་གྲོས་མི་ཟད་པའི་མདོ་ལས་ཀྱང་མི་ཟད་པའི་སྒྲ་དོན་གྱི་སྐབས་ཆེད་དུ་བྱ་བ་སེམས་ཅན་ཟད་མི་ཤེས་པ་དང་དམིགས་ཡུལ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཟད་མི་ཤེས་པའི་དབང་གིས་དེ་ལ་བརྟེན་པའི་དགེ་རྩ་རྣམས་མི་ཟད་པར་གསུངས་པ་དང་རྒྱུ་མཚན་འདྲའོ། །དེས་ན་བསོད་ནམས་ཀྱི་ཞིང་ས་མཚུངས་ཟླ་མེད་པ་ནི་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ཁོ་ནར་ངེས་ཏེ། ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྒྱལ་པོའི་མདོ་ལས།

ལྷ་དང་བཅས་པའི་འཇིག་རྟེན་ན། །དཀོན་མཆོག་གསུམ་པོ་མ་

思議力的增上，依靠三寶所得的功德也不可思議無有窮盡。」《無盡智慧經》中亦云：「以無盡音聲作利他時，由有情無盡故，所緣菩提功德也無盡增上，依於其善根也無盡盡。」所以說無等福田者決定是三寶。《一切法王經》中云：

「於天等世間，三寶為福源，

གཏོགས་པ། །ཡོན་གྱི་གནས་འགའ་ཡོད་མ་ཡིན། །ཞེས་སོ། །

ལྔ་པ་ངན་འགྲོར་མི་ལྟུང་བ་ནི། མདོ་ལས།

གང་དག་སངས་རྒྱས་སྐྱབས་དོང་བ། །དེ་དག་ངན་འགྲོར་འགྲོ་མི་འགྱུར། །མི་ཡི་ལུས་ནི་སྤངས་ནས་སུ། །དེ་དག་ལྷ་ཡི་ལུས་འཐོབ་བོ། །

ཞེས་ཆོས་དང་དགེ་འདུན་ལའང་སྦྱར་ནས་གསུངས་པ་དང་ངན་འགྲོར་སྐྱེས་ཟིན་པའི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ནའང་དེ་ལས་མྱུར་དུ་ཐར་བར་འགྱུར་བའི་ཚུལ། ངན་སོང་སྦྱོང་རྒྱུད་ལས།

ཨེ་མའོ་སངས་རྒྱས་ཀྱེ་སངས་རྒྱས། །ཨེ་མའོ་སངས་རྒྱས་མཛད་པ་ལེགས། །གང་ཕྱིར་ངན་སོང་བདག་ཅག་སྦྱངས། །བྱང་ཆུབ་

餘皆悉非是。」

（五）不墮於惡趣。

如經云：

「誰若歸依佛，彼不墮惡趣，

捨此人身已，當獲彼天身。」

法寶僧寶也應如是類推。若生惡趣後，設能歸依三寶就能很快的獲得解脫。如《淨惡趣續》中讚歎云：

「欸瑪世尊欸瑪佛，欸瑪聖教利樂善，

能令脫離惡趣苦，能令安住菩薩行。」

སྐྱོད་པ་ཉིད་ལ་བཞག། ཅེས་ཆེད་དུ་བརྗོད་པ་བྱས་པ་བཞིན་ནོ། །

དྲུག་པ་མི་དང་མི་མ་ཡིན་གྱི་བར་ཆད་ཀྱིས་མི་ཚུགས་པ་ནི། མདོ་ལས།

འཇིགས་པས་སྐྲག་པའི་མི་རྣམས་ནི། །ཕལ་ཆེར་རི་དང་ནགས་ཚལ་དང་། །ཀུན་དགའ་དང་ནི་མཆོད་གནས་ཀྱི། །ལྗོན་ཤིང་རྣམས་ལ་སྐྱབས་འགྲོ་སྟེ། །སྐྱབས་དེ་གཙོ་བོ་མ་ཡིན་ཞིང་། །སྐྱབས་དེ་མཆོག་གྱུར་མ་ཡིན་ལ། །སྐྱབས་དེ་ལ་ནི་བརྟེན་ནས་ཀྱང་། །སྡུག་བསྔལ་ཀུན་ལས་མི་འགྲོལ་ཞིང་། །གང་ཚེ་གང་ཞིག་སངས་རྒྱས་དང་། །ཆོས་དང་དགེ་འདུན་སྐྱབས་སོང་ལ། །ཞེས་པ་ནས། སྐྱབས་དེ་ལ་ནི་བརྟེན་ནས་ཀྱང་། །སྡུག་བསྔལ་ཀུན་ལས་གྲོལ་བར་འགྱུར། །ཞེསདང་།

（六）人及非人不能作障。

如經中云：

「諸懼怖畏人，多於山林中，

遍喜供施處，歸依諸林木，

此歸依無義，非是勝歸依，

如歸依彼等，不能脫惡趣，

應於一切時，歸依佛法僧……

以此歸依力，當脫眾惡趣。」

རྒྱལ་པོ་མྱ་ངན་མེད་ཀྱིས་ཀླུ་བཏུལ་བའི་ལེའུ་ལས། ཀྱེ་མ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་མཆོད་པའི། །འབྲས་བུ་ཅི་འདྲ་འདི་གཟིགས་ཤིག། རྒྱ་མཚོའི་ནང་ན་གནས་པའི་ཀླུ། །བདག་གིས་བཏུལ་ཅིང་འདི་དབང་བགྱིས། །ཆུ་དང་མཁའ་ལ་འགྲོ་པའི་ཀླུ། །བསོད་ནམས་ཀྱིས་ནི་ངས་ཕམ་བྱས། །ས་ལ་གནས་པའི་དགྲ་ཡི་ཚོགས། །བསོད་ནམས་ཀྱིས་ནི་ཟད་པར་བྱེད། །ཅེས་ཚོས་རྒྱལ་མྱ་ངན་མེད་ལ་རྒྱ་མཚོའི་ཀླུ་རྣམས་ཀྱིས་ཐོ་བཙམས་པའི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་མཆོད་བའི་སྟོབས་ཀྱིས་དེ་དག་གིས་མཚུགས་ཤིང་ཚུར་དབང་དུ་འདུས་པ་དང་། དགེ་བསྙེན་ཞིག་ལ་མུ་སྟེགས་པའི་ངན་སྔགས་མཁན་ཞིག་གིས་རླུང་ཞགས་བཏང་བའི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་རླུང་ཞགས་གཏོང་མཁན་

又《阿育王伏龍品》中云：「喲！供養三寶能見到什麼樣的果報？你看！住在海裡的龍王被我調伏，能自在行走于水天的龍王被我以福報擊敗，住在地上的敵對者他們的福德也不能超勝我。」這裡面講龍王傷害無憂王（指阿育王）時，此王以供養三寶的力量勝過不歸依供養三寶的龍王。又如經云：「有一外道修惡咒與風索，傷害一位歸依三寶的居士，由於彼居士已歸依三寶，所以風索反馳向外道。」

ལ་ཕྱིར་ལོག་པའི་གདམས་རྒྱུད་ལྔ་བུ་ཡིན་ནོ། །

བདུན་པ་ཅི་བསམ་འགྲུབ་པ་ནི། ཆོས་ལྡན་གྱི་བྱ་བ་གང་སྒྲུབ་པའི་ཐོག་མར་དཀོན་མཆོག་ལ་མཆོད་ཅིང་སྐྱབས་སུ་སོང་ནས་འགྲུབ་པར་གསོལ་བ་བཏབ་ན་བདེ་བླག་ཏུ་འགྲུབ་པར་འགྱུར་བས། དམ་པ་རྣམས་བསྟན་བཅོས་རྩོམ་པ་སོགས་ཀྱི་ཐོག་མར་མཆོད་བརྗོད་མཛོད་པའི་དགོས་པའང་དེ་ཡིན་ལ། དེའི་རྒྱུ་མཚན་ནི་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་བསོད་ནམས་རླབས་པོ་ཆེ་གསོག་པ་དང་། བསོད་ནམས་ཀྱི་དབང་གིས་འདོད་དོན་སྨོན་པ་བཞིན་འགྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ། རྒྱ་ཆེར་རོལ་པ་ལས།

བསོད་ནམས་རྣམ་སྨིན་བདེ་སྐྱེར་སྡུག་བསྔལ་ཐམས་ཅད་སེལ།
བསོད་ནམས་ལྡན་པའི་མི་ཡིས་བསམ་པ་རྣམས་ཀྱང་འགྲུབ། །ཅེས་

（七）心想事成。

成辦任何如法事業的首先就是歸依供養三寶，這樣所願易得成辦。眾聖賢將它撰寫在著作的前面作禮贊的目的就是在這裡。以歸依的力量能聚集廣大福報，由此福德力能迅速的如願成辦所欲願望。《廣大遊戲經》中云：

「歸依三寶之福德果報能予樂滅苦，

歸依三寶具福者能迅速成辦如意。」

又如《地藏十輪經》中云：

དང་། སའི་སྙིང་པོ་འཁོར་ལོ་བཅུ་བའི་མདོ་ལས།

འཇིག་རྟེན་དག་ནི་བདེ་ཞིང་སྐྱིད་པ། །དེ་ཀུན་དཀོན་མཆོག་མཆོད་ལས་འབྱུང་བས། །དེ་བས་བདེ་ཞིང་སྐྱིད་པ་འདོད་པས། །དཀོན་མཆོག་མཆོད་ལ་རྟག་ཏུ་བརྩོན་བྱ། །

ཞེས་བདེ་སྐྱིད་ལེགས་ཚོགས་ཐམས་ཅད་འགྲུབ་པ་དཀོན་མཆོག་ཁོ་ནར་རག་ལས་པར་གསུངས་སོ། །

「世間諸安樂，從供三寶生，

是故欲安樂，勤恒供三寶。」

就是說成辦一切安樂的善妙資糧是從三寶中出生的。

བརྒྱད་པ་མྱུར་དུ་འཚང་རྒྱ་བ་ནི། ལམ་རིམ་ཆེན་མོར། སེང་གེས་ཞུས་པ་ལས། དད་པས་མི་ཁོམ་སྤོང་བར་འགྱུར། །ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར་དལ་བ་ཁྱད་པར་ཅན་རྙེད་ཅིང་སྐྱབས་དང་མཇལ་ནས་ལམ་ཁྱད་པར་ཅན་ལ་སློབ་ལ་དེས་ནི་རིང་པོར་མི་ཐོགས་པར་འཚང་རྒྱའོ། །ཞེས་

（八）迅速成佛。

《菩提道次第廣論》引《獅子請問經》中云：「以信斷無暇。」就是說獲得殊勝的有暇身歸依信仰承侍三寶，修學勝士道不久就能成

གསུངས་ཏེ། རྒྱན་ལས་ཆོས་སྐུའི་འཕྲིན་ལས་ཀྱི་སྐབས་སུ་དང་པོར་འགྲོ་བཞི་པའི་འཕྲིན་ལས་ཞེས་ངན་སོང་གསུམ་སོགས་མི་ཁོམ་པའི་གནས་ལས་དྲངས་ཏེ་མཐོ་རིས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་བདུན་དང་ལྡན་པའི་རྟེན་བཟང་པོ་ལ་བཀོད་ནས་རིམ་གྱིས་མི་གནས་པའི་མྱང་འདས་ལ་འགོད་དགོས་པར་གསུངས་པ་དང་གནད་འདྲ་ཞིང་། དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གི་ཐུགས་རྗེ་ཁོ་ན་ལ་བརྟེན་པ་ཡིན་ཏེ། ཆོས་རྒྱལ་མྱ་ངན་མེད་ཀྱིས།

མཐོ་རིས་ཐོབ་བྱེད་ངན་སོང་སྤོང་། །མི་ཡིས་རྟག་ཏུ་བསྟེན་བྱ་སྟེ། །ཨེ་མའོ་སངས་རྒྱས་ཨེ་མའོ་ཆོས། །ཨེ་མའོ་བསྟན་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་།

辦佛道。《現觀莊嚴論》中說：「法身事業時期，最初就是息滅有情煩惱困苦的事業，從三惡趣無暇處引導有情安住於善趣，具有七種功德的有暇身，次第導入無餘涅槃，而這一切還得歸依仰仗於三寶的大悲力量。」如「阿育王」云：

「欸瑪佛陀欸瑪法，欸瑪聖教最圓滿，

能令離惡獲勝趣，恒依暇滿人身修。」

སངས་རྒྱས་ལ་བརྟེན་པའི་བསོད་ནམས་ཅུང་ཟད་ཙམ་ཞིག་ཡིན་ཀྱང་མཐར་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་རྒྱུར་ངེས་པར་འགྲོ་སྟེ། མདོ་སྡེ་པད་དཀར་ལས། མཆོད་རྟེན་དེ་ལ་གང་གིས་ཐལ་མོ་སྦྱར། །ཡོངས་སུ་ཚང་བའམ་ཐལ་མོ་ཡ་གཅིག་གམ། །ཡང་ན་མགོ་བོ་སྐད་ཅིག་འདུད་པ་དང་། །དེ་བཞིན་ལན་གཅིག་ལུས་ཀྱང་འདུད་པ་དང་། །གང་གི་རིང་བསྲེལ་གནས་པ་དེ་དག་ལ། །གཡེང་བའི་སེམས་ཀྱིས་སངས་རྒྱས་ཕྱག་འཚལ་ཞེས། །ཚིག་གཅིག་ལན་འགའ་བརྗོད་པར་བྱས་པ་ཡང་། །དེ་དག་ཀུན་གྱིས་བྱང་ཆུབ་མཆོག་འདི་འཐོབ། །ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

總之，依靠佛陀所得那怕是少許的福報，但終究肯定是菩提因。如《白蓮華經》中云：

「誰於寶塔前，合掌或單掌，

剎那稽首禮，或身一次禮，

於彼佛捨利，或散心作禮，

或贊一偈頌，當獲勝菩提。」

འདི་དག་ནི་མན་ངག་ནས་འབྱུང་བའི་ཕན་ཡོན་འདུས་ཆེ་ལ་

以上八德是自教授中所出生的功德，由於

དངོས་ཟིན་གོ་བདེ་བའི་དབང་གིས་བླ་མ་རྣམས་ཀྱིས་ཁྲིད་རྒྱུན་ལ་གཙོ་	比較容易掌握，所以眾大德上師有以此引導有
བོར་གསུངས་པ་བཞིན་བཀོད་པ་ཡིན་ཞིང་། བསྡུ་བ་ལས། བསོད་	情的傳統，而在《攝分》中云：「歸依三寶獲
ནམས་ཆེན་པོ་འཐོབ་པ། སངས་རྒྱས་རྗེས་སུ་དྲན་པའི་དགའ་བ་དང་མི་	大福德、隨念佛德不離安樂、獲堅固禪定、以
འབྲལ་བ། ཏིང་ངེ་འཛིན་བརྟན་པོ་ཐོབ་པ། ཤེས་རབ་ཀྱི་མཐུས་སྲིད་པ་	智慧力脫離輪迴、諸天善神咸作守護、滅盡依
ལས་གྲོལ་བ་བཞི་དང་། དཀར་ཕྱོགས་ཀྱི་ལྷ་ལ་སོགས་པའི་སྲུང་བ་	惡友伴所造罪業、成勝士夫數、諸天神等咸歡
ཆེན་པོ་དང་ལྡན་པ། གྲོགས་ངན་སོགས་ལ་བརྟེན་ནས་བསགས་པའི་	喜彼」共有這八種功德。如是於諸功德利益在
སྡིག་པ་ཟད་པ། སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་གྲངས་སུ་ཚུད་པ། ལྷ་རྣམས་དགའ་	心中反復的串習。就好像被熱惱所逼迫的大象
བར་འགྱུར་བ་དང་བཞི་སྟེ་བརྒྱད་གསུངས་སོ། །དེ་ལྟར་ཕན་ཡོན་	不需要別人敦促自己入于蓮池湖泊中一樣而
རྣམས་ལ་བློ་ལེགས་པར་གོམས་ན་ཚབས་གདུངས་པའི་གླང་པོ་ཆེ་པད་	趣入歸依。對於歸依的學處不應有負擔的想
མཚོར་འཇུག་པ་བཞིན་གཞན་གྱིས་བསྐུལ་མི་དགོས་པར་ངང་གིས་	法，了知為功德莊嚴不假費力而能清淨守護。」
སྐྱབས་འགྲོ་ལ་འཇུག་པ་དང་། དེའི་བསླབ་བྱ་རྣམས་ལའང་ཁུར་གྱི་འདུ་	

ཤེས་མེད་པར་རྒྱུན་དུ་གོ་བས་སྐྱུང་བ་ལ་ཚོགས་མེད་པ་ཞིག་འབྱུང་ངོ་། །

༤བཞི་པ་སྐྱབས་འགྲོའི་བསླབ་བྱ་ནི། དཀོན་མཆོག་གི་ཐུགས་རྗེ་དང་བྱིན་རླབས་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་ཀྱང་། དེར་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་ཙམ་གྱིས་མི་ཚོག་གི་སྐྱབས་འགྲོའི་བསླབ་བྱ་ལ་ལེགས་པར་སློབ་དགོས་ཏེ། དཔེར་ན་དགྲ་མ་རུངས་པས་གཙེས་པའི་ཚེ་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་སོགས་ལ་མགོན་བཙལ་ན་དེས་སྐྱོབ་ནུས་ཀྱང་། རྒྱལ་པོ་དེ་ཉིད་ཀྱི་བཀའ་ཁྲིམས་མ་བརྩིས་ན་དེར་ཡང་ཆད་པ་འཕོག་པ་བཞིན། དཀོན་མཆོག་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ཡང་དེའི་བསླབ་བྱ་ལས་འབྲས་ཀྱི་བླང་དོར་སོགས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བཀའ་ཁྲིམས་བཞིན་དུ་མ་བསྲུངས་ན་དཀོན་

四、歸依之學處。

雖然三寶的悲心加持不可思議，但只歸依三寶還是不圓滿的，應該好好修習歸依的學處。譬如受到兇殘的冤敵侵害時，向國王等尋求救怙，雖然國王具備救護的能力，但是自己如果不顧視王法胡作非為，那麼，自己仍然脫離不了懲治。雖然歸依三寶，但如果不能通達其學處業果取捨等，不能如理守護三寶的學處

མཆོག་གིས་ཀྱང་སྐྱོབ་ཐབས་དང་བྲལ་འགྲོབ་ཆོས་ཉིད་ཡིན་པས་བསླབ་བྱའི་རིམ་པ་འདི་ལ་ནན་ཏན་སྙིང་པོར་བྱས་ཏེ་འབད་དགོས་སོ། །

戒律，那麼三寶雖有救護能力而自己卻遠離被救護的方便。這個道理是一樣的，所以對這個學處應該鄭重地作為心要次第精進串習。

དེའང་བསྡུ་བ་ལས། བཤེས་གཉེན་དམ་པ་བསྟེན་པ། དེ་ལས་ཆོས་ཉན་པ། ཆོས་ཀྱི་དོན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ། དེ་ཐར་པའི་རྒྱུར་འགྲོ་ངེས་སུ་བསྒྲུབ་པ་བཞི་དང་། སྒོ་གསུམ་བག་མེད་དུ་མི་གཏོང་བ། བསླབ་གཞི་ཅི་ནུས་སུ་འཛིན་པ། སྙིང་རྗེའི་དབང་གིས་སེམས་ཅན་གཞན་ཡང་དེ་ལ་སྦྱོར་བ། བཀའ་དྲིན་རྗེས་སུ་དྲན་ནས་རྟག་ཏུ་དཀོན་མཆོག་མཆོད་པ་ལ་བརྩོན་པ་དང་བཞི་སྟེ་བརྒྱད་གསུངས་སོ། །འདི་རྣམས་ནི་གྲོང་ཁྱེར་ཆེན་པོའི་ལྕགས་རི་བཞིན་མཐའ་ནས་བསྲུང་སྟེ་ཉེས་ལྟུང་

復如《攝分》中云：「依止善知識、從彼聞法、思維法義、修行解脫’等四及‘三門謹慎、守護歸依學處、悲力增上助他共修、隨念恩惠已恒常勤供三寶’等四共八學處。這些就好像是鐵城牆能為守護。是破除遮等罪墮的增益勝方便。如於初業有情灸其痛處，對症下藥，開示可與不可的學處使其得利。」

འགོག་ཚུལ་རྒྱ་ཆེན་པོའི་དབང་དུ་བྱས་པ་ཡིན་ལ། ལས་དང་པོར་གནད་ཐོག་ཏུ་མེ་བཙའ་བཏབ་པ་བཞིན་འབྱུང་ཉེ་བའི་དགག་བྱ་རྣམས་དམིགས་ཕྱུག་སྟེ་འགོག་ཚུལ་དང་ལག་ལེན་ཡང་འཕྲལ་དུ་གང་གཙོ་ངོས་བཟུང་ནས་བསྟན་ན་ཕན་ཆེ་བས་འདིར་མན་ངག་ནས་འབྱུང་བ་བཞིན་བཤད་པ་ལ་གཉིས།

སོ་སོའི་བསླབ་བྱ་དང་། ཐུན་མོང་གི་བསླབ་བྱའོ། །དང་པོ་ལ་གཉིས། དགག་པའི་བསླབ་བྱ་དང་། སྒྲུབ་པའི་བསླབ་བྱའོ། །

དང་པོ་ནི། མྱ་ངན་ལས་འདས་པ་ལས།

此中以教授說分為二種學處，即：(一)、各各學處、(二)、共同學處。「各各學處」又分為二種，即：⑴所遮學處、⑵修行學處。

⑴所遮學處。如《涅槃經》中云：

གང་ཞིག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་འགྲོ་བ། །དེ་ནི་ཡང་དག་དགེ་བསྙེན་ཏེ། །ནམ་དུའང་ལྷ་ནི་གཞན་དག་ལ། །སྐྱབས་སུ་སོང་བ་མ་ཡིན་ནོ། །དམ་པའི་ཆོས་ལ་སྐྱབས་འགྲོ་བ། །འཚེ་ཞིང་གསོད་པའི་སེམས་དང་བྲལ། །དགེ་འདུན་ལ་ཡང་སྐྱབས་འགྲོ་བ། །མུ་སྟེགས་ཅན་དང་འགྲོགས་པ་མིན། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར།

སངས་རྒྱས་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་འཇིག་རྟེན་པའི་ལྷ་ལ་གཏན་གྱི་སྐྱབས་མི་འཚོལ། དེའང་ཚངས་པ་དང་དབང་ཕྱུག་སོགས་ལའང་གཏན་གྱི་སྐྱབས་མི་འཚོལ་ན། ཡི་དྭགས་ཀྱི་རིགས་སུ་གྱུར་པའི་ལྷ་འདྲེ་ལ་སྐྱབས་མི་འཚོལ་བ་ལྟ་ཅི་སྨོས། གཞི་བདག་སོགས་ལ་གཏོར་མ་གཏོང་བའི་ཚེ་སྙིང་རྗེའི་བསམ་པ་དང་གནས་སྐབས་ཀྱི་གྲོགས་འཚོལ་བའི་བསམ་པས་གཏོང་ཞིང་ཕྱུགས་ཀྱི་རེ་ལྟོས་མི་འཆའ་བ་གལ་ཆེ་སྟེ།

「誰歸依三寶，彼即淨居士，
於諸時之中，終不歸依餘，
歸依世尊法，遠離瞋害心，
歸依聖僧眾，不共外道住。」

就是說歸依佛陀以後，再不歸依世間天等，不歸依梵天自在天等，更何況歸依餓鬼天魔。給地神等供施朵瑪時應以慈悲的意樂囑託他們作為現前的助伴，不可當作永久的依靠對象。慎之！由於迷失於請其幫助暫時的小事上，而錯失了究竟欲樂根本，這樣的話很危險。歸依

གནས་སྐབས་ཀྱི་བྱ་བ་ཐུན་བུ་རེའི་གྲོག་བྱས་པ་ལ་མགོ་འཁོར་ཏེ་གཏན་གྱི་འདུན་མའི་རྩ་བ་འཛུགས་ན་ཉེན་ཤིན་ཏུ་ཆེ། ཆོས་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ན་ཆོས་དང་མཐུན་དགོས་ཤིང་། དེའང་བཞི་བརྒྱ་པ་ལས།

法以後就應依教奉行。如《四百頌》中云：

　　　　མདོར་ན་ཆོས་ནི་མི་འཚེ་བར། །དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས། །

　　「勝法體性無損惱，一切善逝佛所說。」

ཞེས་ཆོས་ཀྱི་ངོ་བོ་མི་འཚེ་བར་གསུངས་པ་ཡིན་པས། བསླབ་བྱའང་སེམས་ཅན་ལ་གནོད་འཚེ་སྤོང་ཞིང་མུ་སྟེགས་ཅན་གྱི་གཞུང་སོགས་ལོགས་པའི་ཆོས་ལ་ཡིད་བརྟན་མི་འཆལ།

就是說勝法的本質是不行損害事的，其學處中主要就是闡明要斷除損害有情，不歸依外道典籍等顛倒邪說的法。

　　　　དགེ་འདུན་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་གྲོགས་མུ་སྟེགས་ཅན་དང་མི་འགྲོགས་ཤིང་། ལས་འབྲས་ལ་ཡིད་མི་ཆེས་ཤིང་ཆོས་ལ་སྐུར་པ་

　　歸依僧人以後應持為修行伴侶更不與外道為伴，不與不信業果謗法的人相交為伴。如

འདྲེན་བས་པའི་མི་དང་མཛའ་གྲོགས་མི་བྱེད་དེ། དམ་ཚིག་ཉམས་པ་དང་འགྲོགས་ན་དེའི་ཉམས་གྲིབ་ཀྱིས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་འགྲིབ་ཅིང་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་སྒོ་འགག་པར་གསུངས་སོ། །

གཉིས་པ་སྒྲུབ་པའི་བསླབ་བྱ་ནི། སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐུ་གཟུགས་རི་མོར་བྲིས་པ་དང་འབུར་དུ་དོད་པ་གང་ལའང་བཟང་ངན་དང་ལེགས་ཉེས་སོགས་ཀྱི་སྐྱོན་མི་གདགས་པར་བདག་འཁོར་བ་ལས་སྒྲོལ་བའི་སྟོན་པ་ཐུགས་རྗེ་ཅན་དེའི་སྐུའོ་སྙམ་དུ་གུས་པ་བསྐྱེད་ཅིང་ཕྱག་དང་མཆོད་པ་སོགས་བྱ། ད་ལྟ་རང་ཅག་ལ་ཆོས་སྟོན་པ་སོགས་མི་མཛད་པ་ནི་རང་གི་ལས་སྣང་མ་དག་པའི་དབང་གིས་མ་མཐོང་བ་ཡིན་གྱི་སྟོན་པའི་ནུས་པ་མེད་པ་མིན་ཏེ། སར་གནས་ཀྱི་སེམས་དཔའ་རྣམས་ལ་

果與壞失三昧耶的人為友伴，就會被他失壞的惡習力退失一切功德，從而障礙成就門。慎之！

⑵修行學處。

不要評論所有繪製塑造等佛像的好壞。應該勝解他就是從輪迴中救度自己的大悲導師，對佛陀的莊嚴身應生起恭敬心頂禮供養。現在之所以不給我們講法都是因為我們的業障還沒有清淨。並不是導師佛沒有這個能力，即使是佛像也有真實地給登地的菩薩開示究

སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐུ་བརྙན་མཐའ་དག་གིས་ཆོས་སྟོན་པ་སོགས་མཛད་པར་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས་གསུངས་སོ། །དེས་ན་བཟོ་དང་རྒྱུ་སོགས་ལ་མ་ལྟོས་པར་སྐྱབས་ཡུལ་མཆོག་ཏུ་འཛིན་དགོས་ཏེ་བཤེས་སྤྲིངས་ལས།

ཇི་ལྟར་བདེ་གཤེགས་སྐུ་གཟུགས་ཤིང་ལས་ཀྱང་། །བགྱིས་པ་ཅི་འདྲ་ཡང་རུང་མཁས་པས་མཆོད། །ཅེས་གསུངས་སོ།
དམ་པའི་ཆོས་ཚིག་བཞི་པ་ཞིག་ཡན་ཆད་ལ་འགོམ་ཡུག་དང་ས་སྒྲེ་བོ་ལ་འཇོག་པ་དང་བཟང་ངན་གྱི་སྐྱོན་རྟོག་སོགས་སྤོང་ཞིང་། བདག་

竟法門。（※大成就者「嘎登嘉措」對於供養在經堂的十萬阿彌陀佛像，信心堅定視如真身以故獲得加持，感得眾佛像現身常為說法。※「一世嘉木樣」活佛的法像也曾現身給「一世賽倉‧昂旺紮西」活佛講法。總之，像這樣殊勝的示現不勝枚舉。譯者注）《經莊嚴論》中云：「不應觀待繪製塑造的工藝和原料等的好壞，於所造像應真實信仰持為歸依勝境。」如《親友書》中云：

「隨工巧拙木造等，智者應供如善逝。」

對於佛經乃至一四句偈，都不應放在低處、不淨處以及分別好壞，這些過失都應斷除。應思維它就是能讓我們從輪迴及惡趣中解脫出來

འཁོར་བ་དང་ངན་སོང་གི་སྡུག་བསྔལ་ལས་སྒྲོལ་བར་བྱེད་པའི་སྐྱབས་
དངོས་དེ་འདིའོ་སྙམ་དུ་གུས་པ་བསྐྱེད་ཅིང་ཕྱག་དང་མཆོད་པ་སོགས་
བྱ། ད་ལྟ་གཞུང་ལུགས་ལ་ཅུང་ཟད་སྦྱངས་པར་རློམ་པ་འགའ་ཞིག་
ཆོས་དཀོན་མཆོག་ལ་འགོག་ལམ་གང་རུང་གིས་ཁྱབ་པ་རྒྱུ་མཚན་དུ་
བྱས་ནས་ལུང་གི་ཆོས་རྣམས་སྐྱབས་ཡུལ་དུ་མི་བརྩི་བ་ཤིན་ཏུ་མི་རུང་
སྟེ། །རྒྱུད་ལས།

བློ་མཆོག་རྣམས་ཀྱི་ཀུན་དགའ་ར་བ་སྟེ། །དམན་པས་འཇིགས་
པ་རྣམས་ཀྱི་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ། །སྲིད་པའི་འཁོར་བ་ཟིལ་གྱིས་གནོན་པའི་
མཆོག། གསུང་མཆོག་ཆོས་ལ་བདག་ནི་སྐྱབས་སུ་མཆི། །ཞེས་ཆོས་
དཀོན་མཆོག་གི་ཐད་དུ་ལུང་གི་ཆོས་གསུངས་པ་འདི་གོ་དགོས། ད་ལྟ་

的是真實救護者，所以對法寶應該生起恭敬供養等。現在有些人對經教僅少修習就自以為是，認為法寶是滅、道證正法所括，不持教正法為歸依境，這是很不應理。如續中云：

「諸最勝經殿，除劣怖畏法，

摧輪迴最上，勝法我歸依。」

應知法寶中也含有教正法。如果自心對其不依止為法寶和真實依怙，那麼在心中就無法引生

འདི་ལ་ཆོས་དཀོན་མཆོག་དང་སྐྱབས་དངོས་བྱས་ནས་རང་རྒྱུད་ལམ་བསྟེན་པར་འགོག་ལམ་གྱིས་བསྡུས་པའི་ཆོས་དཀོན་མཆོག་དངོས་དེ་རྒྱུད་ལ་སྐྱེ་ཐབས་མེད་པས་འདི་གལ་ཆེ་ཞེས་སྐྱབས་མགོན་ངོ་རྗེ་འཆང་དཀོན་མཆོག་འཇིགས་མེད་དབང་པོས་གསུངས་སོ། །དེ་ལྟར་རང་གི་རྒྱུད་ཚོད་དང་མཐུན་པར་ཆོས་དཀོན་མཆོག་འགྲུབ་པའི་ཚུལ་འདི་ནི་རྗེ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་དགོངས་པ་རྨ་མེད་པ་ཡིན་ཏེ། ལམ་རིམ་ལས། མཐའི་ཆོས་དཀོན་མཆོག་དེའང་ལས་དང་པོ་པའི་དུས་ཀྱི་སྐྱོན་ཕྱོགས་རེ་ཙམ་སྤོང་བའི་སྤངས་པ་དང་ཡོན་ཏན་ཕྱོགས་རེ་ཙམ་སྒྲུབ་པའི་རྟོགས་པ་གཉིས་གོང་ནས་གོང་དུ་ཁྱད་ཞུགས་པར་སོང་བ་ལ་འཇོག་གི་དེ་ལས་གཞན་གློ་བུར་དུ་འབྱུང་བ་མིན་ནོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

滅、道證正法所攝的真實法寶。二世嘉木樣大師說這很重要。如是與自心相應修行法寶的事理是宗大師無過的密意。如《道次第廣論》中云：「此究竟法寶也只是為令初業有情斷惡修善，逐漸斷除過失，漸次圓滿功德而安立的，非離此外忽從它來。」

དགེ་འདུན་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ནས་དགེ་འདུན་གྱི་རྟགས་ཙམ་འཆང་བ་ཡན་ཆད་ཐམས་ཅད་ལ་མ་གུས་པ་སྤོང་ཞིང་། དགེ་སློང་བཞི་སྡེ་ཡན་ཆད་ལ་བདག་འཁོར་བ་དང་ངན་སོང་གི་སྡུག་བསྔལ་ལས་སྒྲོལ་བར་བྱེད་པའི་གྲོགས་དགེ་འདུན་དེ་འདིའོ་སྙམ་དུ་གུས་པ་བསྐྱེད་ཅིང་བསྙེན་བཀུར་ལ་བརྩོན་པར་བྱ་སྟེ་ཚུལ་འཆལ་དགེ་སྦྲོང་གི་རྟགས་འཆང་བ་ལའང་བརྙས་སྨོད་པ་རྡེག་འཚོག་སོགས་བྱས་ན་སྟོན་པ་དང་བསྟན་པ་ལམ་གུས་པའི་ཉེས་པ་ཆེན་པོར་འགྱུར་བའི་ཚུལ་ནམ་མཁའི་སྙིང་པོའི་མདོ་དང་། སའི་སྙིང་པོའི་མདོ། ཟླ་བ་སྙིང་པོའི་ལེའུ་སོགས་ལས་གསུངས་བ་དང་། སྙིང་རྗེ་པད་དཀར་ལས་བསྐལ་བཟང་སངས་རྒྱས་སྟོང་མ་རྣམས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་རབ་བྱུང་གི་རྟགས་ཙམ་འཆང་བའང་

歸依僧伽後，不應伺察僧伽的過失，乃至對形相僧也應斷除一切不恭敬察過的過失。因為僧伽是能夠讓我們從輪迴惡趣中解脫的助伴，所以對沙門比丘等不但要生起恭敬心並且要勤於恭敬承侍。如果謾罵鞭打雖然是毀戒僅持僧相的沙彌、比丘，就是對導師及教法不恭敬，獲大重罪。這在《虛空藏經》及《地藏經》《月藏品》中都有談到。《大悲白蓮華經》中云：「於賢劫千佛的教法，雖然是僅持僧相出家相的人也會在『勝解佛』（千佛中的最後一

སངས་རྒྱས་མོས་པ་ཙམ་ཆད་ལ་གྲོལ་བར་གསུངས་པའི་ཕན་ཡོན་དང་ཉེས་དམིགས་ཀྱི་སྒོ་དུ་མ་ནས་བསམས་ཏེ་གཟབ་དགོས་སོ། །

དགེ་བཤེས་སྟོན་པ་དང་རྣལ་འབྱོར་པ་ཆེན་པོས་ལྷན་པ་སེར་པོ་རེ་འགོམ་པའི་སར་ཡོད་པའང་མི་འགོམ་པར་སྤྲུགས་ནས་གཙང་སར་སྐྱེལ་བའི་ཕྱག་ལེན་ལྷར་བསླབ་སྟེ། རང་ཉིད་དཀོན་མཆོག་ལ་གུས་པ་དེ་ཙམ་དུ་འགྲོ་བ་རྣམས་ཀྱང་རང་ལ་ཆེས་ཆེར་གུས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ཏེ། ཏིང་ངེ་འཛིན་རྒྱལ་པོ་ལས།

ཅི་འདྲ་བ་ཡི་ལས་བྱས་པ། །འབྲས་བུ་དེ་འདྲ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །ཅེས་སོ།།

位佛）以內獲得解脫。像所說的這些功德與過患門應該謹慎多作思維」。

敦巴大師和大瑜伽師云：「即使是黃色碎片也不應跨踩，應該抖晃乾淨放在淨處或高處。僅由恭敬三寶的緣故，諸眾生對我等生起極大的恭敬。」如《三摩地王經》中云：

「造如是因，得如是果。」

ལྷག་པར་ད་ལྟ་ཆགས་སྡང་གི་ཞེ་རྡུས་འཛིན་པ་ལ་བསྟུན་པའི་བྱ་བར་སྒྲོ་བཏགས་ཏེ་ཁྱིད་ཚོ་དང་ངེད་ཚོ་ཞེས་སྡེ་རིས་སུ་བཅད་ནས་འཁྲུགས་པ་བྱེད་པ་ལེགས་ཚོགས་ཀྱི་རྩ་བ་གཅོད་པའི་ཉེས་དམིགས་ཤིན་ཏུ་ཆེའོ། །

གཉིས་པ་ཐུན་མོང་གི་བསླབ་བྱ་ལ་དྲུག་ལས་དང་པོ་ནི།

སྐྱབས་འགྲོའི་ཁྱད་པར་རྣམས་ཡང་ཡང་གསལ་བཏབ་ནས་སྐྱབས་འགྲོ་མཚན་ཉིད་ཚང་བ་ལ་གོམས་པར་བྱེད་པའོ། །

特別是現時眾人多隨順貪瞋諸力謗蔑教法、各執宗派、互相詆毀，以斷善根故過失很大。於此一定要慎護三門。

（二）共同的學處。此中分六。

第一、隨念三寶功德數數串習。數數思維歸依的差別，串習歸依所有的性相。

གཉིས་པ་ནི། ཅི་ཟ་ཅི་འཐུང་གི་ཕུད་ཀྱིས་མཆོད་པ་སྟེ། དེ་ཐམས་ཅད་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་དྲིན་དུ་རྗེས་སུ་དྲན་པ་ཞིག་བྱུང་ན་གང་བཟང་ས་ནས་དཀོན་མཆོག་ལ་འབུལ་དགོས་པ་ཞིག་འབྱུང་ངོ། །

གསུམ་པ་ནི། དཀོན་མཆོག་གི་ཡོན་ཏན་དང་བཀའ་དྲིན་མཐོང་བ་ན་སེམས་ཅན་གཞན་རྣམས་ཀྱང་སྙིང་བརྩེ་བ་དེའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་འཇུག་པའི་ཐབས་ཅི་ནུས་སུ་བྱེད་དོ། །

བཞི་པ་ནི། བྱ་བ་ཅི་འདྲ་ཞིག་བྱེད་པ་དང་དགོས་པ་ཅི་ཞིག་མཐོང་ཡང་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་བརྟེན་པ་དང་། དེ་དག་དང་རྗེས་སུ་མཐུན་པའི་དཀོན་མཆོག་མཆོད་པ་སོགས་བྱ་ཡི། དེ་དག་དང་མི་

第二、隨念大恩恒勤供養者。凡得一切鮮美食物（或它物），隨念是三寶的恩惠，于一切時勤修供養。

第三、隨念悲故令受歸依者。見到三寶的功德和恩惠後，隨以悲憫心盡力引導有情令作歸依。

第四、隨作何事皆當歸依供養者。做任何事或成辦所欲，都應歸依三寶隨行供養，不應依於不共的笨教外道教法等。於一切時應對三

མཐུན་པའི་བོན་ལ་སོགས་པ་ལ་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་བརྟེན་དུ་མི་རུང་
བས་དུས་ཐམས་ཅད་དུ་དཀོན་མཆོག་ལ་བློ་ཁེལ་བར་བྱ། ཁ་ཅིག་ཆོས་
པས་སྨན་འཐུང་ན་སྐྱབས་འགྲོའི་བསླབ་བྱ་དང་འགལ་བར་སྨྲ་བ་ནི་
གནད་མ་གོ་བ་ཡིན་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གིས་མ་ཕན་པར་སྨན་གྱིས་ཕན་
པ་ལྟ་བུར་གོ་ན་མི་རུང་བ་ཡིན་གྱི། སྨན་གཏན་ནས་མི་འཐུང་ན་ཟས་
ཐམས་ཅད་ཀྱང་སྨན་བཞིས་བསྡུས་པས་དགེ་སློང་གིས་ཟས་ཀྱང་ཟ་མི་
རུང་བར་འགྱུར་ལ། སྨན་བསྟེན་ཚུལ་ལུང་སྨན་གྱི་གཞི་ལས་ཀྱང་
གསུངས་ཡོད་པས། དེས་ན་སྨན་དེ་འང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་དང་
འཕྲིན་ལས་ཀྱི་ཆ་ཤས་སུ་གོ་ནས་བསྟེན་དུ་རུང་བར་འཛམ་མགོན་ས་
པཎ་གྱིས་ཐུབ་པའི་དགོངས་པ་རབ་ཏུ་གསལ་བ་ལས་གསུངས་སོ། །

寶有信心。有的行人這樣說：「生病時喝藥的話這和歸依的學處相違。」這是沒有通達歸依學處的人所說的話。如果理解為三寶不能給予利益而藥物能對病有得益這樣也是不應理，但如果根本不喝藥則一切食物也是攝在四藥中，這麼說比丘就不堪服用了！所以是說不通的。比丘服藥可按《律藏藥事》中的方法去做，這在藥事中詳有說明。如薩迦班智達「更嘎嘉稱」所著《極明能仁密意》中云：「雖然是藥物也應該了知勝解為佛的悲心與事業的一部分而堪服用。」

ལྔ་པ་ནི། སྔར་བཤད་པའི་ཕན་ཡོན་རྣམས་བསམས་ཏེ་ཉིན་མཚན་དུས་དྲུག་ཏུ་སྐྱབས་འགྲོ་བྱེད་པའོ། །

དྲུག་པ་ནི། སྲོག་གི་ཕྱིར་ཡང་སྐྱབས་འགྲོ་མི་གཏོང་བ་སྟེ། ཚུལ་ཁྲིམས་ཡང་དག་པར་ལྡན་པའི་མདོ་ལས། སྲོག་དང་བྲལ་ཞིང་ཤི་བ་ནི་སླ་ཡི། ཚུལ་ཁྲིམས་ཉམས་ཤིང་ཞིག་པ་ནི་དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ནོ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། སྲོག་དང་བྲལ་ཞིང་ཤི་བས་ནི་སྐྱེ་བ་འདི་ཉིད་ཀྱི་ཚེ་ཟད་པར་འགྱུར་གྱི། ཚུལ་ཁྲིམས་ཉམས་ཤིང་ཞིག་པས་ནི་སྐྱེ་བ་འབུམ་ཕྲག་བརྒྱའི་བར་དུ་རིགས་དང་བྲལ་ཞིང་བདེ་བ་སྤངས་ཏེ་རྣམ་པར་ལྷུང་བ་ཆེན་པོ་ཉམས་སུ་མྱོང་བར་འགྱུར་རོ། །ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན་ལུས་སྲོག་ལོངས་སྤྱོད་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྲལ་བས། དེ་དག་གི་ཕྱིར་དུ་

第五、隨念功德勤修歸依。思維前面所說的各種殊勝功德晝夜六時勤修歸依。

第六、雖遇命難誓守不捨者。雖遇命難也不捨棄歸依，如《清淨戒經》中云：「捨命護戒而死善，但毀戒則不一樣。雖然這一世捨命護戒而死，只是完結了這一世的壽命，但是因護戒故必竟將來獲得解脫。如果毀戒而死，則於百千世遠離種姓、斷離安樂、墮落三途、受大罪苦。」自己的身命受用早晚會被捨棄，但捨棄三寶的話則于生生世世痛苦相連不斷。所

དཀོན་མཆོག་བཏང་ན་ནི་ཚེ་རབས་ཀུན་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་བརྒྱུད་མར་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་ཅི་ལ་བབ་ཀྱང་སྐྱབས་མི་བཏང་ངོ་སྙམ་དུ་དམ་འཆའ་ཞིང་། བཞད་གད་ཙམ་གྱི་ཕྱིར་དུའང་སྐྱབས་གཏོང་བའི་ཚིག་སྨྲ་བར་མི་བྱ་བ་ལིའི་རྒྱལ་པོའི་རྣམ་ཐར་བཞིན་བྱ། ཁ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གཏོངབའི་ཚིག་མི་སྨྲ་བར་མ་ཟད། སྐྱིད་སྡུག་བྱ་བྱེད་ཀུན་གྱི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་མཁྱེན་རང་ཟེར་བ་ཞིག་ལ་བསླབ་ན་འཆི་ཁའི་ཚེའང་དཀོན་མཆོག་དྲན་པ་ཞིག་ངེས་པར་འབྱུང་ལ་དེ་བྱུང་ན་ཕྱི་མ་ངན་སོང་དུ་མི་གཏོང་བ་ཐག་ཆོད་པར་མ་ཟད། དེའི་རྣམ་སྨིན་དང་རྒྱུ་མཐུན་གྱིས་ཚེ་རབས་ཕྱི་མ་ཐམས་ཅད་དུ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་དང་མི་འབྲལ་ཞིང་དེའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་པས་ལེགས་ཚོགས་ཐམས་ཅད་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པ་ཞིག་འབྱུང་ངོ། །

以不管是遇到任何障難，都不應該捨棄歸依應誓守歸依，雖然僅僅是玩笑話也不應說捨棄歸依三寶的話。如《裡域王傳》中所說。雖口亦不說捨三寶的話，而且苦樂行為一切時都應作意：「三寶您知」！如果這樣串習的話則于死時以隨念三寶的功德，定能出離，這樣後世不但決定不墮惡趣，而且以歸依隨念三寶的異熟果報，從此以後於一切世三寶不離為作攝授。歸依故一切善根資糧任運自成。

དེས་ན་བསྟན་པ་མཐའ་དག་གི་འཇུག་སྒོ་དང་གཞུང་ཤིང་དམ་པར་གྱུར་པ་བྱ་སླ་ལ་དོན་ཆེ་བའི་གདམས་པའི་སྙིང་པོ་འདི་ལྟ་བུ་ལ་ཉམས་ལེན་གྱི་མཐིལ་དུ་བྱེད་པ་ནི་དལ་བའི་རྟེན་བཟང་དོན་ལྡན་དུ་སྒྲུབ་པའི་ཐབས་ཀྱི་ཡང་རྩེ་རྒྱལ་བ་སྲས་བཅས་ཀྱིས་བསྔགས་པའི་ཡུལ་དུ་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ། །

སྨྲས་པ། དཀོན་མཆོག་རྣམ་གསུམ་འདུས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད། །འཇིགས་པ་ཀུན་སེལ་སྐྱོབ་པ་བླ་མེད་པ། །ཐུབ་དབང་གཉིས་པ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དེས། །ད་དུང་བྱང་ཆུབ་བར་དུ་བརྩེ་བས་སྐྱོངས། །གང་གི་ཐུགས་རྗེ་ག་བུར་ཟེགས་མ་ཡིས། །སྲིད་ཞིའི་ཚ་

所以，依此是進入佛教大門和成為聖教的殊勝主幹。依此大義教授心要作為修持的中樞，不但是成辦暇滿具義的最極方便，也是諸佛子所讚頌境。

頌云：

「總集三寶之體性，除怖作無上救護。

第二能仁法中王，菩提之間悲垂護。

誰以大悲清涼雨，悉滅有寂諸熱惱。

གདུང་རྒྱུད་པ་འཕྲོག་བྱེད་པའི། །སྐྱབས་ཀྱི་དམ་པ་མཆོག་གསུམ་
ཀུནྡའི་གཉེན། །ལུས་ཅན་བདེ་འབྱུང་གཙུག་ན་མཛེས་གྱུར་ཅིག། མི་
བཟད་སྲིད་པའི་འབྲོག་དགོན་ཉམ་ང་བར། །ལས་ཉོན་གཅན་གཟན་
གདུག་པས་གཅེས་པ་རྣམས། །མཆོག་གསུམ་བྱིན་རླབས་ཐུགས་རྗེའི་
གྲོང་ཁྱེར་དུ། །འཇུག་པའི་ལམ་བཟང་མ་ནོར་བསྟེན་པ་གཅེས། །ཅི་ཡང་
མི་གསལ་བསྡུས་པའི་ཚེ་གཅིག་ཟླ། །མ་ཡིན་འབྲིང་དུ་བཀོད་པའི་ཟླ་
ཕྱེད་འདིས། །རིགས་འགྲེས་རྗོགས་པར་མཚོན་ལ་ཚིག་ཚོགས་
ཚ། །གང་ན་སྙིད་ལུག་སྒྲ་གཅན་སྡང་གིས་དོགས། །འདིར་འབད་དགེ་
བསམ་རྒྱན་འགྲོ་བ་རྣམས། །དཀོནམཆོག་གསུམ་གྱིས་འབྲལ་མེད་
རྗེས་འཛིན་ཅིང་། །བསྟན་པའི་སྙིང་པོ་ཚུལ་བཞིན་སྒྲུབ་པ་ཡིས། །སྟོན་
པ་མཆོག་དེའི་གོ་འཕང་མྱུར་ཐོབ་ཤོག།

三勝歸處白蓮華，具緣樂源作頂飾。

猛烈輪迴淒恐境，業惑猛獸兇惡侵。

三勝加持悲心城，珍依不錯入善道。

未能明攝如初月，安置平常此半月，

若造釋理圓滿詞，坐間懈怠羅睺瞋。

精進以此諸善業，三寶不捨隨攝引。

如法依于教藏修，願速獲得妙佛果。」

法燈譯於 98 年

附：(歸依念誦文)

歸依十方三世一切如來之身語意、一切功德事業為體、八萬四千勝法之生處、歸依一切聖僧眾之主、歸依具恩根本傳承上師。

歸依上師

歸依佛

歸依法

歸依僧

歸依本尊壇城之聖眾眷屬

歸依具慧眼之眾護法（三遍）

諸佛正法賢聖僧，直至菩提永歸依，

我以所修諸資糧，為利有情願成佛。(三遍)

我歸依三寶，罪障各各懺，

隨喜有情善，意持正等覺。

諸佛正法賢聖僧，直至菩提永歸依。

為成自他二利故，於此勤發菩提心。

最勝菩提心發已，一切有情為我客。

菩提勝行悅意行，為利有情願成佛。

願諸眾生永具安樂及安樂因，

願諸眾生永離痛苦及痛苦因，

願諸眾生永具無苦之樂我心怡悅，

願諸眾生遠離冤親貪瞋住平等捨。(三遍)

諸法從緣生，不生亦不滅，

不斷亦不常，不來亦不去，

不異亦不一，極息眾戲論，

大覺佛所說，勝法我敬禮。

求寂諸聲聞，以遍智引導，

令眾趣寂滅；諸利生菩薩，

依以道種智，成辦世間利；

所有能仁佛，具一切種智，

宣演各類法；為聲聞菩薩，

如來之母前，我等虔敬禮。

滅除分別網，具有深廣身，

普賢大光明，遍照我敬禮。

具圓滿功德，無餘眾生怙，

盡摧一切魔，乃至其眷屬；

現證一切法，所有如來佛，

乃至聖眷眾，於此祈降臨；

如佛誕生時，諸天為沐浴，

以清淨天水，灌浴諸如來。

遍地香塗鮮妙雜花溥，須彌四州日月頂莊嚴，以此所嚴諸佛剎土獻，願諸眾生清淨佛剎行。

俄當格熱拉那曼查拉康呢雅達雅麥。

再版後跋

歷時數載，於今 2004 年初，無意中看到了於 98 年早期試譯的佛教入門歸依引導文，重新再看時發現當時自己的水平有限，裡面尚存在個別理解偏差的問題以及沒校對好的地方，不禁汗顏，深感譯事之不易。便請懂藏文的同參再度校對。有意翻印者請以此為藍本。

本無意于翻譯之事，但看到很多想得法的道友其得法之心切，深受打動。在當時也就執筆試譯。雖然水平有限但此心婆切，故希同參道友能為指出錯誤及不當之處以便更好地完善它，在此表示感謝。

法燈于拉卜楞寺 2004 年 6 月 15